

Постановени през 2018 г. решения от Върховния касационен съд по дела, свързани с корупционни престъпления съгласно одобрения със Заповед № 474/ 01.03.2017 г. на председателя на ВКС Единен каталог на корупционните престъпления, по който се води статистика във ВКС

През 2018 г. са постановени 52 решения от съдебни състави на Върховния касационен съд (ВКС) по наблюдавания тип дела.

С 33 от решенията са потвърдени актовете на въззивната инстанция, с 8 – актовете на въззивната инстанция са отменени и делата са върнати за ново разглеждане, с 1 – актът е отменен и подсъдимият е оправдан, със 7 от решенията актовете на въззивната инстанция са изменени, с 2 – производството по дело е възобновено, а с 1 е отказано възобновяване на производството.

1. Наказателно дело № 818/2017 г., III н. о., чл. 203, ал. 1 от НК (присвояване на 6 млн. долара, собственост на Централна кооперативна банка АД)

Във ВКС е образувано н. д. № 818/2017 г. по касационен протест срещу въззивно решение № 188 от 28.04.2017 г. по в.н.о.х.д. № 659/2015 г. на Софийския апелативен съд (САС), с което е потвърдена изцяло присъдата по н.о.х.д. № 285/2004 г. на Софийския градски съд (СГС). С нея подсъдимите П. И. (подбудител и помагач), Д. Г. (подбудител и помагач), Т. А. (извършител), И. А. (извършител), В. Р. (извършител), Г. П. (извършител), Т. В. (извършител) и М. Н. (извършител) са признати за невиновни по повдигнатото им обвинение в съучастие, в качеството на длъжностни лица, да са присвоили чужди пари на обща стойност 387 900 000 лева (неденоминирани), собственост на ЦКБ АД, равностойни на преведени два транша от 3 милиона щатски долара – общо 6 милиона щатски долара, като присвояването е в особено големи размери, представляващо особено тежък случай и са оправдани по обвинението в престъпление по чл. 203, ал. 1 от НК. Подсъдимата К. С. е призната за невиновна и оправдана по повдигнатото ѝ обвинение в качеството ѝ на длъжностно лице да е присвоила чужди пари на стойност 154 780,06 щ. д., собственост на ЦКБ АД, връчени ѝ в това качество и поверени ѝ да ги управлява, като присвояването да е в особено големи размери, представляващо особено тежък случай – престъпление по чл. 203, ал. 1 от НК.

Присъдата е била проверена по въззивен ред по протест на прокурора и потвърдена с решение № 192 от 27.05.2014 г. по в.н.о.х.д. № 101/2014 г. на Софийския апелативен съд, което е отменено с решение № 8 от 17.07.2017 г. по к.н.д. № 1757/2014 г. на Върховния касационен съд и делото върнато за ново разглеждане.

При новото разглеждане на делото е прекратено наказателното производство спрямо Д. Г., Г. П. и М. Н. и е постановено атакуваното с настоящия протест въззивно решение № 188 от 28.04.2017 г. по в.н.о.х.д. № 659/2015 г. на Софийския апелативен съд.

В протеста се твърдят допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон.

Иска се отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския апелативен съд.

С Решение № 181/08.01.2018 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 188/28.04.2017 г., постановено по в.н.о.х.д. № 659/2015 г. по описа на Софийския апелативен съд. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

2. Наказателно дело № 974/2017 г., II н. о. (делото е срещу М. П. – младши инспектор в група „Охранителна полиция“ на Районно управление – Харманли), чл. 302, т. 1 вр. чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия М. П. срещу произнесено от Апелативен съд – Пловдив въззивно решение по в.н.о.х.д. № 93/2017 г., с което е потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 523/2016 г. на Окръжен съд – Хасково. С нея подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 302, т. 1 вр. чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (подкуп, извършен от лице, което заема отговорно служебно положение – полицейски орган). С присъдата му е наложено наказание от 3 години лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 5 години и глоба в размер на 2000 лева.

В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, прави се искане да се отмени решението на Апелативен съд – Пловдив, като подсъдимият бъде оправдан или алтернативно делото да се върне за ново разглеждане или размерът на наложеното наказание да бъде намален.

С Решение № 290/12.01.2018 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 169/17.07.2017 г., постановено по в.н.о.х.д. № 93/2017 г. по описа на Пловдивския апелативен съд.

Наложени наказания:

- М. П. – 3 години „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 5 години, глоба в размер на 2000 лева и лишаване от права на основание чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 от НК – да заема държавна длъжност в органите на МВР и от право да упражнява професията на полицай за срок от 3 години.

3. Наказателно дело № 1137/2017 г., I н. о. (делото е срещу Д. Б. – член на комисия за периодични технически прегледи – „диагностик на МПС“), чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 54 от НК

С присъда № 183/26.08.2016 г. подсъдимият Д. Б. е признат за виновен в това, че на 07.03.2011 г. в Карнобат, в качеството си на длъжностно лице – член на комисия за периодични технически прегледи – „диагностик на МПС“, в кръга на службата си съставил официални документи – протокол за технически преглед за техническа изправност на ППС и карта за допълнителен преглед на автобус за превоз на пътници, в които удостоверил неверни обстоятелства, а именно, че автобус е преминал технически преглед, без този автобус да е представен за технически преглед, с цел да бъдат използвани тези документи като доказателство за тези обстоятелства, поради което и на основание чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 54 от НК е осъден на 1 година „лишаване от свобода“, изпълнението на което е отложено за изпитателен срок от 3 години, както и на лишаване от право да заема длъжността „член на комисия за извършване периодичен преглед за проверка на техническата изправност на ППС“ за срок от 1 година.

С Решение № 295/19.01.2018 г. ВКС реши: Остава в сила въззивна присъда № 183/26.08.2016 г. по в.н.о.х.д. № 44/ 2016 г. по описа на Окръжен съд – Бургас.

Наложени наказания:

- Д. Б. – 1 година „лишаване от свобода“, изпълнението на което е отложено за изпитателен срок от 3 години, както и лишаване от право да заема

длъжността „член на комисия за извършване периодичен преглед за проверка на техническата изправност на ППС“ за срок от 1 година.

4. Наказателно дело № 571/2017 г., III н. о. (делото е срещу Д. К. – бивш кмет на Община Куклен), чл. 220, ал. 1 от НК

Във ВКС е образувано наказателно дело № 571/2017 г. срещу Д. К. – бивш кмет на Община Куклен, област Пловдив. Касационното производство е иницирано по касационна жалба на подсъдимия и неговия защитник срещу произнесено от Апелативен съд – Пловдив въззивно решение по в.н.о.х.д. № 17/2017 г., с което е потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 1910/2016 г. на Окръжен съд – Пловдив. С присъдата подсъдимият е признат за виновен и осъден по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което съзнателно сключи неизгодна сделка и от това произлезе значителна вреда за учреждениято, което то представлява).

В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила, като се прави искане да се отмени решението на Апелативен съд – Пловдив и първоинстанционната присъда, като подсъдимият бъде признат за невинен и оправдан по повдигнатото му обвинение.

С Решение № 180/23.01.2018 г. ВКС реши: Отменя решение № 78/04.04.2017 г., постановено по в.н.о.х.д. № 1910/16 г. по описа на Апелативен съд – Пловдив. Връща делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд. Решението не подлежи на обжалване.

5. Наказателно дело № 1144/2017 г., III н. о., чл. 304а вр. с чл. 304, ал. 1 вр. с чл. 18, ал. 1 от НК

Делото е образувано по искане от главния прокурор на Република България за възобновяване на производството по н.о.х.д. № 597.2017 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик, на основание чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК.

С присъда № 44 от 16.08.2017 г. по н.о.х.д. № 597/2017 г. на Окръжен съд – Пазарджик подсъдимият И. И. е признат за виновен в това, че на 29.07.2017 г. в гр. Велинград е направил опит да даде подкуп – пари на стойност 11,15 лева, на длъжностно лице, полицейски орган, за да не извърши действие по служба, а именно, за да не му състави актове за установяване на административни нарушения по ЗДВП за допуснати от него нарушения по този закон като водач на лек автомобил, като деянието е останало недовършено поради независещи от дееца причини, поради което и на основание чл. 304а вр. с чл. 304, ал. 1 вр. с чл. 18, ал. 1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от 1 година и 4 месеца и глоба в размер на 160 лева. На основание чл. 57, т. 3 от ЗИНЗС съдът е определил първоначален общ режим за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода на подсъдимия. Присъдата не е обжалвана и е влязла в сила на 24.08.2017 г.

В искането е посочено основание за възобновяване по чл. 422, ал. 1, т. от НПК, а именно допуснато съществено нарушение по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, тъй като правилното приложение на закона изисквало определянето на първоначален строг режим по отношение на осъдения И. Претендира се възобновяване на производството по н.о.х.д. 597/2017 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик, отмяна на постановената присъда в частта, с която е определен първоначален общ режим на изтърпяване на наложеното на И. И. наказание

лишаване от свобода и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

С Решение № 231/25.01.2018 г. ВКС реши: Възобновява наказателното производство по н.о.х.д. № 597/2017 г. по описа на Окръжен съд – Пазарджик, като отменя постановената по него присъда № 44 от 16.08.2017 г., само в частта относно определения режим на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“.

Връща делото на Окръжен съд – Пазарджик за ново разглеждане от друг състав на съда в отменената му част. Решението не подлежи на обжалване.

6. Наказателно дело № 731/2017 г., III н. о. (делото е срещу А. М. – кмет на Община Лозница), чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Във ВКС е образувано дело по протест и касационна жалба от защитника на подсъдимия А. М. срещу присъда от 26.01.2017 г. на Апелативен съд – Варна, с която е отменена присъда от 30.05.2016 г. по н.о.х.д. № 73/2014 г. на Окръжен съд – Разград в частта, с която по отношение на подсъдимия е било прекратено наказателното производство по обвинението по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (съставяне на официален документ с невярно съдържание) и вместо това подсъдимият е признат за невиновен за това престъпление. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.

С присъда по н.о.х.д. № 73/2014 г. на Окръжен съд – Разград подсъдимият А. М. е признат за виновен за престъпление по чл. 254а, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (разпореждане със средства не по предназначението им от длъжностно лице) и е частично оправдан по първоначално предявеното му обвинение по чл. 254а от НК. На подсъдимия е наложено наказание в размер на 1 година лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено с 3 години изпитателен срок; кумулативно Окръжен съд – Разград е наложил и наказание 1 година лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавно учреждение. Подсъдимият е оправдан изцяло по предявеното му обвинение по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (умишлена безстопанственост в особено големи размери). С присъдата на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК първоинстанционният съд е прекратил наказателното производство по отношение на А. М. по обвинението по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

В жалбата са релевираны касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Искане за оправдаване на подсъдимия А. М. или отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.

В протеста са изложени доводи за наличие на касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – нарушение на материалния закон и се иска отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.

С Решение № 187/20.02.2018 г. ВКС реши: Остава в сила въззивна присъда от 26.01.2017 г. по в.н.о.х.д. № 373/2016 г. по описа на Варненския апелативен съд. Решението не подлежи на обжалване.

Наложени наказания:

- А. М. – 1 година „лишаване от свобода“, като изпълнението е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен срок от 3 години; „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавно учреждение“ за 1 година.

7. Наказателно дело № 741/2017 г., II н. о., чл. 167, ал. 2 – 4 от НК

Касационното производство е образувано по жалба на подсъдимия К. Д. против въззивна присъда № 2590/10.05.2017 г. на Окръжен съд – Благоевград по в.н.о.х.д. № 491/2016 г.

С първоинстанционната присъда Районен съд – Сандански е признал подсъдимия К. Д. за невинен в това, че на неустановена дата в периода от 20.10.2015 г. до 24.10.2015 г., е дал на Е. Ш. имотна облага – сумата от 60 лева, с цел да склони Е. Ш. и Г. Ш. да упражнят изборителното си право в полза на определен кандидат и политическа партия при провеждането на изборите за кмет и общински съветници на 25.10.2015 г., а именно за К. Д. – кандидат за кмет на с. Джигурово, общ. Сандански, от Политическа партия „Ред, законност и справедливост“ и за Политическа партия „Ред, законност и справедливост“, поради което и го е оправдал по обвинението за извършено престъпление по чл. 167, ал. 2 от НК. Със същата присъда подсъдимият е признат за невинен и в това, че на неустановена дата в периода от 20.10.2015 г. до 24.10.2015 г., е дал на Б. Ш. имотна облага – сумата от 30 лева, с цел да го склони да упражни изборителното си право в полза на определен кандидат и политическа партия при провеждането на изборите за кмет и общински съветници на 25.10.2015 г., а именно за К. Д. – кандидат за кмет на с. Джигурово от Политическа партия „Ред, законност и справедливост“ и за Политическа партия „Ред, законност и справедливост“, поради което и го е оправдал по обвинението за извършено престъпление по чл. 167, ал. 2 от НК.

С нова въззивна присъда, предмет на настоящата касационна проверка, Окръжен съд – Благоевград е признал подсъдимия К. Д. за виновен в това, че на неустановена дата в периода от 20.10.2015 г. до 24.10.2015 г., при условията на продължавано престъпление, е дал на Е. Ш. и Б. Ш. поотделно имотна облага (пари) с цел да ги склони да упражнят изборителното си право в полза на определен кандидат и политическа партия при провеждането на изборите за кмет и общински съветници на 25.10.2015 г., а основание чл. 167, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК вр. чл. 54 и чл. 57, ал. 2 от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, чието изпълнение е отложил по чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 10 000 лева. Оправдал е подсъдимия по първоначалната квалификация на повдигнатото му обвинение. На основание чл. 167, ал. 6 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и чл. 49, ал. 2 от НК е лишил подсъдимия от право да заема изборна държавна и обществена длъжност за срок от 3 години.

С Решение № 247 от 27.02.2018 г. ВКС реши: Остава в сила въззивна присъда № 2590/10.05.2017 г. на Окръжен съд – Благоевград, постановена по в.н.о.х.д. № 491/2016 г. Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Наложени наказания:

- К. Д. – „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено за срок от 3 години, „глоба“ в размер на 10 000 лв. и „лишаване от право да заема изборна държавна и обществена длъжност“ за срок от 3 години.

8. Наказателно дело № 1116/2017 г., I н. о. (делото е срещу В. М. – старши експерт „Инвеститорски контрол“ към Общинска администрация – Бобов дол), чл. 219, ал. 4, вр. ал. 3, вр. ал. 1 от НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 1116/2017 г. по протест на Апелативна прокуратура – София срещу въззивно решение № 390 от 29.08.2017 г. по в.н.о.х.д. № 120/2017 г. на Апелативен съд – София, с което е потвърдена присъда по н.о.х.д. № 25/2016 г. на Окръжен съд – Кюстендил.

С присъдата подсъдимият В. М. е признат за невинен да е извършил в качеството си на длъжностно лице – старши експерт „Инвеститорски контрол“ към Общинска администрация – Бобов дол, престъпление по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 от НК (безстопанственост в особено големи размери, представляваща особено тежък случай).

Потвърдителното решение на Софийския апелативен съд е протестирано с доводи за материална незаконосъобразност и съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Направено е искане за отмяна на обжалваното решение и за връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.

С Решение № 307/06.03.2018 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 390 от 29.08.2017 г., постановено по в.н.о.х.д. № 120/17 г. на Апелативния съд – София. Решението не подлежи на обжалване.

9. Наказателно дело № 1016/2017 г., III н. о., чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Във ВКС е образувано дело по жалби на упълномощените защитници на подсъдимия А. Д. срещу въззивно решение № 89/11.07.2017 г. на Бургаския апелативен съд, с което е изменена първоинстанционната присъда, като деянието е преквалифицирано от престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК в такова по чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като за обвинението да е присвоил сума, представляваща разликата от 8518,90 лв. до 1 227 891,34 лв. А. Д. е оправдан. Наказанието за длъжностно присвояване е намалено на 10 месеца „лишаване от свобода“ и 1 година и 6 месеца „лишаване от права“. Отменено е наказанието „конфискация“. Изпитателният срок е намален от 5 на 3 години. Присъдата в останалите ѝ части е потвърдена.

С присъда по н.о.х.д. № 36/2015 г. на Сливенския окръжен съд подсъдимият А. Д. е признат за виновен в това, че за времето от 23.07.2004 г. до 31.03.2008 г. в гр. Стара Загора, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – изпълнителен директор на „Динамо“ АД – гр. Стара Загора, сам и като посредствен извършител чрез брат си В. Д., присвоил чужди пари – сумата 1 227 891,34 лв., представляваща левова равностойност на изтеглени лично и чрез брат му парични средства от валутните и левовите банкови сметки на „Динамо“ АД – гр. Стара Загора, собственост на това дружество, поверени му да ги пази и управлява, като длъжностното присвояване е в големи размери. На основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни предприятия, кооперации, обществени организации или други юридически лица“ за срок от 5 години и „конфискация“ на 1/2 идеална част от поземлен имот в гр. Сливен и 1/2 идеална част от гараж в гр. Стара Загора. Подсъдимият е признат за невинен по обвинението по чл. 203, ал. 1 от НК за длъжностно присвояване в особено големи размери и в особено тежък случай.

В касационните жалби са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – т. 3 от НПК – нарушение на материалния закон, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се оправдаване на подсъдимия по повдигнатото обвинение или намаляване на наложените му наказания.

С Решение № 215/07.03.2018 г. ВКС реши: Отменя решение № 89/11.07.2017 г. на Бургаския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 53/2017 г. Връща

делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд от статия на съдебното заседание. Решението е окончателно.

10. Наказателно дело № 1295/2017 г., II н. о. (делото е срещу Ц. В. – главен инженер на СП „РАО“ – Козлодуй), чл. 201, ал. 1 от НК

Делото е образувано по жалби от защитниците на подсъдимия Ц. В. срещу нова въззивна осъдителна присъда № 20/05.10.2017 г. по в.н.о.х.д. № 524/2017 г. на Окръжен съд – Враца, с която е отменена оправдателна присъда № 13/26.06.2017 г. по н.о.х.д. № 37/2016 г. на Районен съд – Козлодуй.

С въззивната присъда подсъдимият Ц. В. е признат за виновен да е извършил в качеството си на длъжностно лице – главен инженер на СП „РАО“ – Козлодуй, продължавано престъпление по чл. 201, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване).

С подадените две касационни жалби са направени алтернативни искания за оправдаване на подсъдимия или за приложение на чл. 9, ал. 2 от НК.

С Решение № 38/13.03.2018 г. ВКС реши: Остава в сила присъда № 20 от 05.10.2017 г. по в.н.о.х.д. № 524/ 2017 г. по описа на Врачанския окръжен съд.

Наложени наказания:

- Ц. В. – 10 месеца „лишаване от свобода“, изпълнението на което е отложено за изпитателен срок от 3 години на основание чл. 66 от НК, и лишаване от правото да заема ръководна държавна или обществена длъжност за срок от 3 години.

11. Наказателно дело № 36/2018 г., I н. о. (делото е срещу В. М. – надзирател в затвор), чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 от НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 36/2018 г. по касационна жалба на подсъдимия В. М. срещу въззивно решение № 186/30.11.2017 г. по в.н.о.х.д. № 228/2017 г. на Апелативен съд – Бургас.

С присъда № 143/19.06.2017 г. по н.о.х.д. № 1200/2016 г. на Окръжен съд – Бургас подсъдимият В. М. е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (приемане на подкуп в качеството на длъжностно лице – надзирател в затвор, пасивен подкуп от страна на длъжностно лице – надзирател в затвор) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 1 година и 6 месеца, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66 от НК за срок от 3 години; „глоба“ в размер на 1500,00 лева и лишаване от различни права (да заема длъжност като държавен служител в ГДИН и в МВР) за срок от по 3 години.

С решение № 186/30.11.2017 г. по в.н.о.х.д. № 228/2017 г. на Апелативен съд – Бургас присъдата е изменена в частта за присъдените разноски по делото.

С касационната жалба се иска при условията на алтернативност – отмяна на решението на Апелативен съд – Бургас и присъдата на Окръжен съд – Бургас и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или на първоинстанционния съд поради допуснати съществени процесуални нарушения.

С Решение № 33/15.03.2018 г. ВКС реши: Изменя решение № 186/30.11.2017 г., постановено по в.н.о.х.д. № 228/2017 г. на Бургаския апелативен съд, като го отменя в частта, с която е потвърдено осъждането на подсъдимия В. М. на основание чл. 301, ал. 4 във връзка с чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК на „лишаване от право да заема длъжност като държавен служител в ГД „Изпълнение на наказанията“ към Министерство на правосъдието и в

Министерство на вътрешните работи“ за срок от 3 години. Остава в сила посоченото решение в останалите му части.

Наложени наказания:

- В. М. – 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“, отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпълнение с изпитателен срок от 3 години; „глоба“ в размер на 1500 лева.

12. Наказателно дело № 21/2018 г., I н. о., чл. 310, ал. 1, предл. 1 вр. чл. 309, ал. 1 от НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 21/2018 г. по жалба на подсъдимата М. А. срещу нова въззивна присъда № 276/14.11.2017 г. на СГС, с която е отменен изцяло първоинстанционният съдебен акт. С присъда № 2017/17.03.2016 г. Софийският районен съд е признал подсъдимата за невиновна за това, че в качеството си на длъжностно лице – продавач – консултант, сама е съставила неистински частни документи, и ги е употребила, за да докаже съществуването на правно отношение – престъпление по чл. 310, ал. 1, предл. 1 вр. чл. 309, ал. 1 НК, поради което и на основание чл. 304 от НПК я е оправдал.

С въззивната присъда СГС изцяло е отменил първоинстанционната присъда и е признал подсъдимата за виновна по повдигнатото ѝ обвинение, за което ѝ е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 месеца, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 3 години.

С касационната жалба се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК – допуснати нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивната присъда и оправдаване на подсъдимата или връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно изменение на съдебния акт на СГС с цел приложение на закон за по-леко наказуемо престъпление.

С Решение № 35/27.03.2018 г. ВКС реши: Потвърждава изцяло осъдителна присъда № 276/14.11.2017 г. по в.н.о.х.д. № 506/2017 г. по описа на СГС.

Наложени наказания:

- М. А. – „лишаване от свобода“ за срок от 4 месеца, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 3 години.

13. Наказателно дело № 191/2018 г., II н. о., чл. 256, ал. 2, пр. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Д. С. (управител на търговско дружество „Имобилиаре“ ЕООД) срещу въззивно решение № 15/23.01.2018 г. по в.н.о.х.д. № 474/2017 г. на Апелативен съд – Варна, с което е изменена присъда от 30.10.2017 г. по н.о.х.д. № 1146/2017 г. на Окръжен съд – Варна в частта относно приложението на чл. 58а, ал. 3 от НК, като вместо него е приложен чл. 58а, ал. 1 от НК. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.

С присъдата подсъдимият Д. С. е признат за виновен в извършено престъпление по чл. 256, ал. 2, пр. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (при условията на продължавано престъпление, чрез използване на документ с невярно съдържание, неправомерно упражнил право на пълен данъчен кредит и получил от държавния бюджет неследващи се парични суми в особено големи размери), за което му е наложено наказание 2 години „лишаване от свобода“,

изпълнението на което е отложено за срок от 4 години, както и „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 4 години. Подсъдимият е осъден да заплати на Министерството на финансите сумата от 407 242,67 лева – обезщетение за причинени имуществени вреди в резултат на деянието.

В касационната жалба се сочи касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. т. 2 от НПК – съществено нарушение на процесуалните правила, като е оспорен и размерът на уважения граждански иск. Отправя се искане за отмяна на атакуваното решение.

С Решение № 66/29.03.2018 г. ВКС реши: Остава в сила въззивно решение № 15 от 23.01.2018 г. по в.н.о.х.д. № 474/ 2017 г. на Варненския апелативен съд.

Наложени наказания:

- Д. С. – 2 години „лишаване от свобода“, изпълнението на което е отложено за срок от 4 години, както и „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 4 години.

14. Наказателно дело № 1310/2017 г., I н. о., чл. 310, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 1 от НК

С присъда от 18.06.2015 г. по н.о.х.д. № 9249/2014 г. Софийският районен съд (СРС) е признал подсъдимия В. Е. за виновен в това, че през май 2005 г. в София в качеството му на длъжностно лице – продавач – консултант в „ЕМ И ЕМ НЕТ“ ООД – София, в кръга на службата си съставил неистински частни документи – договор за мобилни услуги и приложение към този договор като сключен със З. А. и ги употребил пред ръководството на „Космо България Мобайл“ ЕАД за доказване съществуването на правоотношение между нея и дружеството и на основание чл. 310, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 1 от НК, при условията на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК го е осъдил на наказание пробация с ангажиране на двете задължителни пробационни мерки по чл. 42а, ал. 2, т. 1 и 2 от НК – „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с периодичност два пъти седмично и „задължителни срещу с пробационен служител“ за срок от по 6 месеца, като го е признал за невинен и го е оправдал качеството му на длъжностно лице да е възникнало въз основа на длъжностна характеристика от 01.02.2004 г.

С решение № 1201/25.11.2015 г. по в.н.о.х.д. № 3283/2015 г. СГС е отменил първоинстанционната присъда заради допуснати съществени пропуски при доказателствения анализ на първостепенния съд и е върнал делото за новото му разглеждане от друг състав на районния съд.

При новото разглеждане на делото по н.о.х.д. № 20518/2015 г. на СРС подсъдимият отново е признат за виновен, но в извършване на престъпление по чл. 309, ал. 1 от НК, оправдан е по по-тежкото му обвинение по чл. 310, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 1 от НК, като не му е било наложено наказание, а е приложен институтът на давността и на основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК наказателното производство спрямо него е било прекратено.

С нова присъда от 25.10.2017 г. по в.н.о.х.д. № 4214/2017 г. СГС е уважил подадения протест, отменил е първоинстанционната присъда и е признал подсъдимия за виновен в извършването на престъпление по чл. 310, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 1 от НК, като при условията на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК му е наложил наказание пробация с двете пробационни мерки по чл. 42а, ал. 2, т. 1 и 2 от НК – „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с периодичност два

пъти седмично и „задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 6 месеца.

С Решение № 39/30.03.2018 г. ВКС реши: Остава в сила присъдата от 25.10.2017 г., постановена по в.н.о.х.д. № 4214/2017 г. от Софийския градски съд.

Наложени наказания:

- В. Е. – пробация с двете пробационни мерки по чл. 42а, ал. 2, т. 1 и 2 от НК – „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с периодичност два пъти седмично и „задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 6 месеца.

15. Наказателно дело № 888/2017 г., III н. о. (делото е срещу Николай Стефанов – бивш съдия в Районен съд – Русе), чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 888/2017 г. срещу Николай Стефанов – бивш съдия в Районен съд – Русе, по касационен протест на прокурор при Апелативна прокуратура – София и касационна жалба на частния обвинител срещу въззивна присъда № 16/18.10.2016 г. по в.н.о.х.д. № 804/2016 г. на Апелативен съд – София. С нея е отменена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 2574/2015 г. на СГС, с която подсъдимият Николай Стефанов е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (искане на подкуп и опит да се приеме такъв от съдия) и осъден, с наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 3 години, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66 от НК за срок от 5 години, „глоба“ в размер на 3000 лева и лишаване от различни права (да заема магистратска длъжност в съдебната власт и да упражнява юридическа професия) за срок от по 3 години, и е постановена нова присъда, с която на основание чл. 304 от НПК е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение.

Настоящото касационно производство е второ по ред, като с решение № 33/08.02.2017 г. по к.н.д. № 25/2017 г. ВКС е отменил въззивна присъда № 25/18.10.2016 г. по в.н.о.х.д. № 804/2016 г. на САС (с която е била отменена осъдителната присъда на СГС и е постановена нова присъда, с която подсъдимият е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение) и ВКС е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на САС от стадия по допускане на доказателствата, поради допуснато абсолютно нарушение на процесуалните правила.

С касационния протест се иска отмяна на оправдателната присъда на второинстанционния съд и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд, поради допуснати нарушения на материалния закон и на процесуалните правила.

С касационната жалба, подадена от частния обвинител, се релевират касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушения на материалния закон и съществени процесуални нарушения, като се прави искане за отмяна на присъдата на САС и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

С Решение № 173/02.04.2018 г. ВКС реши: Остава в сила въззивна присъда № 16/31.05.2017 г. на Апелативен съд – София.

16. Наказателно дело № 122/2018 г., III н. о. (делото е срещу Е. Г. – полицай), чл. 302, т. 1, пр. 6 и т. 2, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 от НК

Делото във ВКС е образувано по касационна жалба на подсъдимия Е. Г. (полицай в РПУ – Сливница) срещу въззивно решение № 200/20.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № 238/2017 г. на Апелативен съд – Бургас, с което е потвърдена присъда от 04.07.2017 г. по н.о.х.д. № 421/2017 г. на Окръжен съд – Бургас.

С присъдата подсъдимият Е. Г. е признат за виновен в извършено престъпление по чл. 302, т. 1, пр. 6 и т. 2, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 от НК (поискване и приемане на подкуп, извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение) и му е наложено наказание 3 години „лишаване от свобода“, изпълнението на което е отложено за срок от 5 години, както и „глоба“ в размер на 2000 лева и лишаване от право да заема определена държавна длъжност – полицай в системата на МВР, за срок от 3 години.

В касационната жалба се сочат касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Отправя се искане за отмяна на решението и оправдаване на подсъдимия, алтернативно, за намаляване размера на наложеното наказание.

С Решение № 56/03.04.2018 г. ВКС реши: Отменя решение на Бургаския апелативен съд № 200/20.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № 238/2017 г. и връща делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд, от стадия на съдебното заседание.

17. Наказателно дело № 1044/2017 г., П н. о., чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 от НК и чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 от НК вр. чл. 308, ал. 1, чл. 316 вр. чл. 308, ал. 1 от НК и чл. 201 от НК

С първоинстанционната присъда Благоевградският окръжен съд е признал подсъдимия М. П. за виновен в извършването на три престъпления:

- по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 от НК – за това, че в периода от 25.09.2008 г. до 18.11.2010 г., в гр. Благоевград, като длъжностно лице по смисъла на чл. 93, ал.1, б. „б“ от НК, на което е било възложено срещу заплата постоянно да извършва работа, свързана с пазене и управление на чуждо имущество в ЮЛ (изпълнявал длъжността касиер и отговорен касиер в банков офис 1 на „Райфайзенбанк България“ ЕАД в гр. Благоевград), присвоил пари собственост на банката – 405 000 лв. (парични средства в банкоматни касетки на АТМ устройства, инсталирани на девет различни адреса), като длъжностното присвояване е в особено големи размери и случаят е особено тежък, поради което и във вр. с чл. 373, ал. 2 от НПК вр. чл. 58а, ал. 1 вр. с чл. 54 от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 8 години, а на основание чл. 203, ал. 2 от НК вр. с чл. 36, т. 6 и т. 7 вр. с чл. 49, ал. 2 от НК е лишил подсъдимия от правото да заема материално отчетническа длъжност и да упражнява професия, свързана с пазенето и управлението на чуждо имущество за срок от 10 години;

- по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 от НК вр. чл. 308, ал. 1 и чл. 316 вр. чл. 308, ал. 1 от НК – за това, че в периода от 19.12.2007 г. до 18.11.2010 г., в гр. Благоевград, като длъжностно лице по смисъла на чл. 93, ал. 1, б. „б“ от НК (в горепосоченото длъжностно качество), при условията на продължавано престъпление присвоил пари (в лева и евро) на обща стойност 404 010,50 лв., собственост на „Райфайзенбанк България“ ЕАД, като за улесняването му е извършил и други престъпления, за които по закон не се предвижда по-тежко наказание – по чл. 308, ал. 1 и по чл. 316 вр. чл. 308, ал. 1 от НК (чрез съставяне и използване на неистински официални документи –

референции за касови операции „теглени в брой“, изтеглил 49 пъти пари от депозитни сметки на клиенти на банката), като длъжностното присвояване е в особено големи размери и случаят е особено тежък, поради което и във вр. с чл. 373, ал. 2 от НПК вр. чл. 58а, ал. 1 вр. с чл. 54 от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 9 години, а на основание чл. 203, ал. 2 от НК вр. с чл. 36, т. 6 и т. 7 вр. с чл. 49, ал. 2 от НК е лишил подсъдимия от правото да заема материално отчетническа длъжност и да упражнява професия, свързана с пазенето и управлението на чуждо имущество за срок от 12 години. Оправдал е подсъдимия за разликата над посочения размер на присвоената сума;

- по чл. 201 от НК – за това, че за в периода от 25.09.2008 г. до 23.11.2010 г. в гр. Благоевград, като длъжностно лице по смисъла на чл. 93, ал. 1, б. „б“ от НК (в горепосоченото длъжностно качество) присвоил пари (в лева и евро) на обща стойност 1693,20 лв. от наличността на касата, на която е бил отговорен касиер, собственост на „Райфайзенбанк България“ ЕАД, поради което и във вр. с чл. 373, ал. 2 от НПК вр. чл. 58а, ал. 1 от НК вр. с чл. 54 от НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, както и лишаване от право да заема материално отчетническа длъжност и да упражнява професия, свързана с пазенето и управлението на чуждо имущество за срок от 3 години.

На основание чл. 23, ал. 1 и ал. 3 от НК Благоевградският окръжен съд е определил подсъдимият да изтърпи общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 9 години при първоначален строг режим в затвор или затворническо общежитие от закрит тип, към което е присъединил най-дългосрочното наказание по чл. 37, т. 6 и т. 7 от НК – „лишаване от право да заема материално отчетническа длъжност и да упражнява професия, свързана с пазенето и управлението на чуждо имущество“ за срок от 12 години.

С въззивно решение № 271/14.06.2017 г. на Софийския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 219/2017 г. САС изменя присъда № 6029/21.11.2016 г. по н.о.х.д. № 359/2016 г. на Благоевградския окръжен съд в гражданската част, като я отменя в частта, с която са отхвърлени предявените граждански иски и я потвърждава в останалата ѝ част.

С Решение № 311/11.04.2018 г. ВКС реши: Изменя въззивно решение № 271/14.06.2017 г. на САС по в.н.о.х.д. № 219/2017 г., като намалява наложените на подсъдимия наказания, както следва: за престъплението по чл. 203 вр. чл. 201 от НК намалява наказанието „лишаване от свобода“ от 8 години на 6 години и 8 месеца, намалява наказанието „лишаване от право да заема материално отчетническа длъжност и да упражнява професия, свързана с пазенето и управлението на чуждо имущество“ от 10 години на 8 години и 8 месеца; за престъплението по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 308, ал. 1 и вр. чл. 308, ал. 1 от НК намалява наказанието „лишаване от свобода“ от 9 години на 7 години, намалява наказанието „лишаване от право да заема материално отчетническа длъжност и да упражнява професия, свързана с пазенето и управлението на чуждо имущество“ от 12 години на 10 години. ВКС намалява общото наказание по чл. 23, ал. 1 и 3 от НК на 7 години „лишаване от свобода“ и на 10 години „лишаване от право да заема материално отчетническа длъжност и да упражнява професия, свързана с пазенето и управлението на чуждо имущество“. Остава в сила въззивното решение в останалата му част.

Наложени наказания:

- М. П. – 7 години „лишаване от свобода“ и 10 години „лишаване от право да заема материално отчетническа длъжност и да упражнява професия, свързана с пазенето и управлението на чуждо имущество“.

18. Наказателно дело № 966/2017 г., П н. о., чл. 202, ал. 2, т. 1 и т. 3, пр. 2 вр. чл. 201 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия срещу въззивна присъда № 195 от 11.07.2017 г. по в.н.о.х.д. № 5393/2016 г. на Софийския градски съд.

С присъда от 29.06.2015 г. по н.о.х.д. № 6980/2012 г. на СРС подсъдимият Д. С. е признат за невиновен в това, че за периода 28.11.2007 – 08.10.2009 г. в гр. София, в качеството на длъжностно лице – председател на юридическо лице с нестопанска цел – Фондация „Романо Кам“, присвоил чужди пари в размер на 24 676,39 евро, с левова равностойност в размер на 48 263 лева по курса на БНБ, собственост на Фондация „Романо Кам“, поради което на осн. чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото обвинение по чл. 202, ал. 2, т. 1 и т. 3, пр. 2 вр. чл. 201 от НК (длъжностно присвояване в големи размери и на средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз). С присъдата е отхвърлен предявеният от Фондация „Романо Кам“ граждански иск с правно основание чл. 45 от ЗЗД за заплащане на сумата от 48 263 лв., представляваща причинени имуществени вреди от престъплението.

По въззивна жалба от особения представител на Фондация „Романо Кам“ и протест на прокурор при СРП с искане подсъдимият да бъде признат за виновен и да му бъде наложено наказание съобразно целите, предвидени в чл. 36 от НК или алтернативно делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС, е образувано в.н.о.х.д. № 5393/2016 г. по описа на СГС. Производството по делото е приключило с присъда № 195 от 11.07.2017 г., с която Д. С. е признат за виновен за престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 от НК, като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 години, „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 4 години, както и „лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност“ за срок от 4 години. Подсъдимият е осъден на основание чл. 45 от ЗЗД да заплати на Фондация „Романо Кам“ сумата от 48 263 лв., представляваща причинени имуществени вреди. В частта, с която подсъдимият е признат за невиновен по квалификацията по т. 3 на ал. 2 на чл. 202 от НК, първоинстанционната присъда е потвърдена.

С касационната жалба се прави искане за оправдаване на подсъдимия или алтернативно за отмяна на присъдата на СГС и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради допуснати съществени процесуални нарушения.

С Решение № 306/16.04.2018 г. ВКС реши: Отменя присъда № 195/11.07.2017 г., постановена по в.н.о.х.д. № 5393/2016 г. по описа на Софийския градски съд в наказателноосъдителната част, с която подсъдимият е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 от НК, в гражданскоосъдителната част и в частта относно разноските и държавната такса, като връща делото за ново разглеждане в посочените части от друг състав на същия съд от стадия на съдебното заседание.

19. Наказателно дело № 56/2018 г., П-ро н. о. (делото е срещу Н. Н. – бивш министър на отбраната, и В. Ц. – директор на дирекция „Инвестиции в отбраната“), чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2 вр. ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационен протест на Военно-апелативната прокуратура срещу въззивно решение от 11.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № П-51/2017 г. на Военно-апелативния съд, с което първоинстанционната оправдателна присъда е изцяло потвърдена.

С присъда № 18/16.06.2017 г. по н.о.х.д. № П – 328/2016 г. на Софийския военен съд, В. Ц. е признат за невиновен в това, че в качеството му на лице, заемащо отговорно служебно положение – директор на Дирекция „Инвестиции в отбраната“ – МО, като длъжностно лице – възложител по смисъла на чл. 7, т. 1 от ЗОП на процедура на обществена поръчка, открита с Решение № 100/20.10.2014 г., с предмет „Сключване на рамково споразумение по обособени позиции за доставка – полево облекло по отделен списък и полушуба с подплата за военнослужещи от ВМС – „Балкан“, за времето от 19.12.2014 г. до 26.01.2015 г., като извършител, в съучастие с подбудителя Н. Н. – министър на отбраната, не изпълнил служебните си задължения, произтичащи от Закона за обществените поръчки, а именно: чл. 73, ал. 1 и чл. 74, ал. 1, с цел да набави за себе си облага – да остане на служба в Министерството на отбраната като директор на Дирекция „Инвестиции в отбраната“, след отправеното му на 15.12.2014 г. от министъра на отбраната предложение за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 107а от ЗДС, с цел да набави за друго облага – за „Интендантско обслужване“ ЕАД, и с цел да причини другиму вреда – на Министерство на отбраната, в резултат на което са настъпили значителни вредни последици за Министерство на отбраната в размер на 259 773,78 лв., и случаят се явява особено тежък, поради което на основание чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК.

Със същата присъда Н. Н. е признат за невиновен и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 285 от НК за това, че като лице, заемащо отговорно служебно положение, в качеството му на длъжностно лице – министър на отбраната, в периода от 19.12.2014 г. до 26.01.2015 г., в гр. София, съзнателно допуснал подчинено нему лице В. Ц. – директор на Дирекция „Инвестиции в отбраната“ – МО, да извърши престъпление по чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК, свързано със службата или работата му.

Съдът е отхвърлил предявения от Министерство на отбраната граждански иск.

С Решение № 52 от 23.04.2018 г. ВКС реши: Остава в сила въззивно решение № П-43 от 11.12.2017 г., постановено от Военно-апелативния съд по в.н.о.х.д. № П-51/2017 г.

20. Наказателно дело № 306/2018 г., П н. о., чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 от НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 306/2018 г. по жалба на подсъдимия Б. А. срещу въззивно решение № 12/25.01.2018 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с което е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 421/2017 г. на Окръжен съд – Русе.

С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за виновен за това, че в качеството си на длъжностно лице – шофьор на товарен автомобил над 12 т. в „ИТБ – БГ“ ЕООД Варна, умишлено не е положил достатъчно грижи за стопанисването и запазването на повереното му имущество – влекач „МАН“, и от това е последвало разпиляване на имуществото – товарният автомобил престанал да бъде на разположение на дружеството – собственик, в резултат на което на последния е нанесена щета в размер на 29 760 лв. – престъпление по чл. 219, ал. 3, вр. ал. 1 от НК (умишлена безстопанственост), за което на подсъдимия е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години.

В жалбата се релевират касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения, като се прави искане за отмяна на въззивното решение и постановяване на оправдателен съдебен акт, алтернативно връщане на делото за ново разглеждане.

С решение № 93/24.04.2018 г. ВКС реши: Отменя решение № 12/25.01.2018 г., постановено от АС – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 515/2017 г. Връща делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд. Решението е окончателно.

21. Наказателно дело № 1222/2017 г., I н. о., чл. 304а, пр. 1, 2 и 3, алт. 2 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 54 от НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 1222/2017 г. по касационна жалба на подсъдимия П. Г. срещу въззивно решение № 174/24.07.2017 г. по в.н.о.х.д. № 78/2016 г. на Апелативен съд – Пловдив.

С присъда № 75/25.09.2015 г. по н.о.х.д. № 1446/2014 г. на Окръжен съд – Пловдив подсъдимият П. Г. е признат за виновен в това, че на 27.09.2014 г. в гр. Пловдив е обещал подкуп – парична сума в размер на 600 лева, предложил и дал подкуп – парична сума в размер на 105 лева, на полицейски органи, изпълняващи функции по охрана на обществения ред на територията на гр. Пловдив, за да не извършат действия по служба, свързани с изпълнение на функциите им по чл. 165, ал. 2, т. 6 от Закона за движение по пътищата и по чл. 30, ал. 1, т. 5 от Закона за Министерството на вътрешните работи, поради което и на основание чл. 304а, пр. 1, 2 и 3, алт. 2 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 54 от НК е осъден на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 3000 лева. Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен в това, че на 27.09.2014 г. в гр. Пловдив е управлявал моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества – кокаин, установено по надлежния ред с техническо средство, поради което и на основание чл. 343б, ал. 3 във вр. с чл. 54 от НК е осъден на 9 месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 343г във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК на подсъдимия е наложено наказание „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 1 година.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е наложено едно общо най-тежко наказание, а именно една 1 и 6 месеца „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 4 години. Към определеното общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ са присъединени и наказанията „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 година и „глоба“ в размер на 3000 лв.

С решение № 28/24.04.2018 г. ВКС реши: Изменя въззивно решение № 174/24.07.2017 г. на Пловдивския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 78/16 г., като го отменя в частта, с която подсъдимият П. Г. е признат за виновен и осъден по чл. 343б, ал. 3 от НК относно приложението на чл. 343г вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК и относно приложението на чл. 23, ал. 1, 2, 3 от НК, вместо което: признава подсъдимия П. Г. за невинен и го оправдава по обвинението по чл. 343б, ал. 3 от НК. Остава в сила решението в останалата част.

Наложени наказания:

- П. Г. – „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца, отложено за срок от 4 години, и „глоба“ в размер на 3000 лв.

22. Наказателно дело № 1253/2017 г., II н. о., чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 от НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 1253/2017 г. по жалба на подсъдимия В. М. срещу въззивно решение № 171/18.04.2017 г. на САС, с което е изменена присъда от 01.12.2016 г. на Софийския градски съд.

С присъдата подсъдимият е признат за виновен по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 от НК (дал подкуп на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – полицейски орган, за да не извърши действия по служба), за което са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 2000 лева.

С въззивното решение САС е изменил първоинстанционната присъда в частта относно наложеното наказание „глоба“, като е намалил размера на същата от 2000 на 1000 лева. В останалата част присъдата е потвърдена.

С касационната жалба се релевира касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание, като се прави искане за изменение на решението на въззивната инстанция.

С Решение № 62/23.05.2018 г. ВКС реши: Остава в сила въззивно решение № 171 от 18.04.2017 г., постановено по в.н.о.х.д. № 1363/2016 г. по описа на Софийския апелативен съд.

Наложени наказания:

- В. М. – „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 1000 лева.

23. Наказателно дело № 167/2018 г., III н. о., чл. 304а, предл. 3 вр. чл. 304, ал. 1, предл. 3 вр. чл. 18, ал. 1 от НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 167/2018 г. по касационна жалба от подсъдимия А. В. срещу въззивно решение № 542 от 06.12.2017 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена изцяло присъда № 3213 от 12.06.2017 г. по н.о.х.д. № 144/2017 г. на Окръжен съд – Благоевград. В жалбата са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се подсъдимият да бъде оправдан по обвинението, за което е признат за виновен.

С първоинстанционната присъда подсъдимият А. В. е признат за виновен за това, че на 13.01.2017 г. на КПП с. Баня е направил опит да даде подкуп в размер на 10 лева на полицейски орган – на служители в зонално жандармерийско управление – Варна, Дирекция „Жандармерия“ към Главна дирекция „Национална полиция“ – МВР, за да не извършат действия по служба, а именно да не извършат документална проверка на лек автомобил – престъпление по чл. 304а, предл. 3 вр. чл. 304, ал. 1, предл. 3 вр. чл. 18, ал. 1 от НК. Оправдан е по повдигнатото му обвинение за довършено престъпление.

По отношение на подсъдимия е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца и „глоба“ в размер на 1000 лв. На основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 3 години.

С Решение № 54/12.06.2018 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 542 от 06.12.2007 г., постановено по в.н.о.х.д. № 1041/2017 г. по описа на Софийския апелативен съд.

Наложени наказания:

- А. В. – „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца и „глоба“ в размер на 1000 лв. На основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 3 години.

24. Наказателно дело № 397/2018 г., I н. о. (делото е срещу бивш кмет на Община Дулово), чл. 311, ал. 1 от НК

Делото е образувано по протест на Апелативна прокуратура – Варна срещу определение от 16.03.2018 г. на Апелативен съд – Варна, с което е прекратено производство по в.н.о.х.д. № 16/2018 г. срещу М. Т., Г. С. и Р. М. Делото е прекратено, тъй като протестът, въз основа на който е образувано въззивното производство, е подаден от прокурор, който не е легитимиран да инициира проверка на първоинстанционната присъда.

В протеста се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. Прави се искане за отмяна на атакуваното определение.

С присъда от 28.09.2017 г. по н.о.х.д. № 14/2017 г. Окръжен съд – Силистра е признал за невиновни и тримата подсъдими по обвинението по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което и на основание чл. 304 от НПК ги е оправдал за това, че при условията на продължавано престъпление, в съучастие като съизвършители, в качеството си на длъжностни лица, в кръга на службата си, съставили официални документи, в които удостоверили неверни обстоятелства, с цел за бъдат използвани тези документи като доказателство за тези обстоятелства. Подсъдимият М. Т. е оправдан и по обвинението за това, че в качеството му на лице, заемашо отговорно служебно положение – кмет на Община Дулово, е извършил престъпление по служба, изразяващо се в нарушение на служебните му задължения по Закона за местното самоуправление и местната администрация, Закона за обществените поръчки (ЗОП) и Правилника за прилагане на ЗОП, с цел да набави за друго облага и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици за „Публични инвестиционни проекти“ ЕАД в размер на 1 223 293,78 лева, както и за Община Дулово, изразяващи се в накърняване на авторитета и доверието в местната изпълнителна власт – престъпление по чл. 282, ал. 2, вр. ал. 1 от НК.

С Решение № 120/12.06.2018 г. ВКС реши: Отменя определение № 96 от 16.03.2018 г., постановено по в.н.о.х.д. № 16/2018 г. на Апелативния съд – Варна, и връща делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд от стадия на съдебното заседание.

25. Наказателно дело № 286/2018 г., II н. о., чл. 304а вр. чл. 301, ал. 1 от НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 286/2018 г. по искане за възобновяване от осъдения Г. Т. на н.о.х.д. № 493/2015 г. на Окръжен съд – Бургас на правно основание чл. 423, ал. 1 от НПК. В искането Г. Т. твърди, че е задочно осъден и иска възобновяване на производството поради неучастието му в него.

С присъда № 51/15.03.2016 г. по н.о.х.д. № 493/2015 г. на Окръжен съд – Бургас подсъдимият Г. Т. е признат за виновен за това, че на 03.01.2015 г. в град Бургас, в сервиз за вулканизация и ремонт на велосипеди и автомобилни гуми, обещал да даде подкуп – велосипед на стойност 330 лева на полицейски орган – К. М., изпълняващ длъжността „младши разузнавач (издирване)“ в Сектор „Криминална полиция“ към Пето РУ при ОД на МВР – гр. Бургас, за да не извърши действие по служба – да не го задържи за извършената кражба на горепосочения велосипед на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР (полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило

престъпление), да не докладва на началника на Пето РУ – Бургас и да не регистрира в регистъра полученото съобщение за извършено престъпление от общ характер (чл. 6 и чл. 13 от Вътрешните правила за организацията на работа в МВР по заявителски материал за престъпления от общ характер) – престъпление по чл. 304а вр. чл. 301, ал. 1 от НК. На подсъдимия е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца и глоба в размер на 1500 лв.

С решение № 192/12.12.2016 г. по в.н.о.х.д. № 208/2016 г. на Апелативен съд – Бургас е потвърдена изцяло първоинстанционната присъда.

Въззивното решение е било предмет на касационна проверка, приключила с Решение № 65/07.04.2017 г. по к.н.д. № 84/2017 г. на Върховния касационен съд, с което решението на Апелативен съд – Бургас е оставено в сила.

С Решение № 81/13.06.2018 г. ВКС реши: Остава без уважение искането на осъдения Г. Т. за възобновяване на н.о.х.д. № 493/2015 г. по описа на Бургаския окръжен съд.

26. Наказателно дело № 558/2018 г., I н. о., чл. 256 от НК

С присъда по н.о.х.д. № 612/17 г. Окръжен съд – Варна осъдил подсъдимия Х. Х., на основание чл. 256, ал. 2 във връзка с ал.1, чл. 2, ал. 2 и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, на 1 година „лишаване от свобода“ условно за срок от 3 години и да заплати на Държавата, чрез Министерство на финансите, обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на 28 413,36 лева, дължими ведно със законната лихва от датата на увреждането – 29.12.2005 г., до окончателното изплащане на сумата.

С решение № 67 от 17.04.2018 г. по в.н.о.х.д. № 512/2017 г. Апелативен съд – Варна потвърдил присъдата на Окръжен съд – Варна.

Срещу въззивното решение е постъпила касационна жалба от подсъдимия Х. Х., с която се претендира наличието на всички основания по чл. 348, ал. 1 от НПК с алтернативни искания: за оправдаване и отхвърляне на гражданската претенция; връщане на делото за ново разглеждане; намаляване на наказанието и прилагането на закон за по-леко наказуемо престъпление.

С Решение № 150 от 26.06.2018 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 67 от 17.04.2018 г., постановено по в.н.о.х.д. № 512/2017 г. на Апелативен съд – Варна.

Наложени наказания:

- Х. Х. – „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено за срок от 3 години.

27. Наказателно дело № 1298/2017 г., III н. о., чл. 304а, предл. 1-во вр. чл. 304, ал. 1, предл. 1-во вр. чл. 18, ал. 1 от НК и по чл. 339, ал. 1, предл. 2-ро от НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 1298/2017 г. по касационна жалба на подсъдимия П. Д. срещу въззивно решение № 498/16.11.2017 г. по в.н.о.х.д. № 841/2017 г. на Апелативен съд – София.

С присъда № 10/05.05.2017 г. по н.о.х.д. № 511/2016 г. на Окръжен съд – Кюстендил подсъдимият П. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а, предл. 1-во вр. чл. 304, ал. 1, предл. 1-во вр. чл. 18, ал. 1 от НК (предлагане и опит да се даде подкуп на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение, полицейски орган) и на престъпление по чл. 339, ал. 1, предл. 2-ро от НК (държане на огнестрелно оръжие и боеприпаси),

поради което на основание чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, изпълнението на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 3 години, а на основание чл. 23, ал. 3 от НК е присъединено към него и наказанието „глоба“ в размер на 100 лева.

С решение № 498/16.11.2017 г. по в.н.о.х.д. № 841/2017 г. на САС присъдата е изменена, като подсъдимият П. Д. е оправдан по чл. 304а вр. чл. 18 от НК в частта за това да е предложил подкуп на длъжностно лице, както и същото да е заемало „отговорно служебно положение“.

С касационната жалба, подадена от защитника на подсъдимия, при условията на алтернативност се иска отмяна на решението на САС и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или отмяна на решението и присъдата, която то изменя, и оправдаване на подсъдимия, или намаляване на размера на наложеното наказание.

С Решение № 49/29.06.2018 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 498 от 16.11.2017 г. на Софийския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 841/2017 г.

Наложени наказания:

- П. Д. – „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, изпълнението на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 3 години.

28. Наказателно дело № 165/2018 г., III н. о., чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 3 НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 165/2018 г. по жалба на подсъдимия Л. Л. срещу въззивна присъда № 12/23.03.2017 г. на САС, с която е отменена присъда по н.о.х.д. № 673/2014 г. на Софийския градски съд.

С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 3 НК (дал подкуп на длъжностно лице – полицейски орган, за да не извърши действия по служба), поради което и на основание чл. 304 от НПК е изцяло оправдан.

С въззивна присъда № 12/23.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 851/2016 г. Апелативен съд – София е отменил присъдата на СГС и е постановил нова, с която подсъдимият е признат за виновен по повдигнатото му обвинение, за което са му наложени наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 3000 лева.

Настоящото касационно производство е второ по ред, като с решение от 16.06.2017 г. по к.н.д. № 111/2017 г. ВКС е отменил въззивното решение от 23.07.2015 г. по в.н.о.х.д. № 1057/2014 г. на САС (с което е била изцяло потвърдена първоинстанционната оправдателна присъда) и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския апелативен съд.

С касационната жалба се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, както и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане.

С Решение № 91/04.07.2018 г. ВКС реши: Остава в сила присъда № 12 от 23.03.2017 г. на Софийския апелативен съд, постановена по в.н.о.х.д. № 851/2016 г.

Наложени наказания:

- Л. Л. – „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 3000 лева.

29. Наказателно дело № 487/2018 г., III н. о., чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК, чл. 316 вр. чл. 310, ал. 1 вр. чл. 308, ал. 1 НК

Касационното производство е образувано по жалби на подсъдимите П. М. и В. В. срещу решение на САС № 566/14.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № 1102/2016 г., с което е изменена присъда на СГС от 19.04.2016 по н.о.х.д. № 5525/2014 г., както следва: извършеното от подсъдимия М. е преквалифицирано по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 НК, осъществено в едно от деянията, включени в продължаваното престъпление, в съучастие с подсъдимия В., действал като помагач, като подсъдимият М. е оправдан по обвинението да е извършил улесняващото присвояването документно престъпление по чл. 316 вр. чл. 310, ал. 1 вр. чл. 308, ал. 1 НК, както и по обвинението за съучастие под формата на съизвършителство с подсъдимия В.; присъдата е отменена в частта относно вида на затворническото заведение, в което е определено да бъде изтърпявано наложеното на подсъдимия М. наказание „лишаване от свобода“; извършеното от подсъдимия В. е преквалифицирано относно формата на съучастие с подсъдимия М. от съизвършителство в помагачество, като подсъдимият В. е оправдан да е действал в съучастие като съизвършител с подсъдимия М.; присъдата е отменена в гражданската част, с която е отхвърлен гражданският иск, предявен срещу подсъдимия В., и този подсъдим е осъден при условията на солидарност с подсъдимия М., осъден за същото обезщетение с решение на Софийския градски съд по гр. дело № 3544/2011 г., да заплати на ТБ „Инвестбанк“ АД обезщетение за имуществени вреди в размер на 78 769, 04 лв., заедно със законните последици; присъдата е отменена в гражданската ѝ част, с която е отхвърлен искът срещу подсъдимия В. за разликата от 5 989 777 лв. до пълния предявен размер от 6 068 546 лв. и производството е прекратено в посочената част. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

С първоинстанционната присъда П. М. е признат за виновен в това, че в периода от 23.06.2009 до 15.09.2009 г. в гр. София, при условията на продължавано престъпление, осъществено с 45 деяния, като длъжностно лице: главен счетоводител на клон „Централен“ към ТБ „Инвестбанк“ АД, сам и в съучастие с подсъдимия В. В., действал като съизвършител, присвоил чужди пари, собственост на ТБ „Инвестбанк“ АД, сума в размер на 4 402 887,90 щатски долара, равностойни на 6 068 546,20 лв., връчени му в това му качество да ги пази и управлява, като за улесняване на присвояването е извършил и друго престъпление: такова по чл. 316 вр. чл. 310, ал. 1 вр. чл. 308, ал. 1 и по чл. 309, ал. 1 НК, като длъжностното присвояване е в големи размери, с оглед на което и на основание чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2, т. 1 вр. чл. 201, пр. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 и чл. 54 НК е осъден на 5 години „лишаване от свобода“, при „общ“ режим, което да бъде изтърпяно в затворническо общежитие от „открит“ тип, както и на „лишаване от право да упражнява професията счетоводител“ за срок от 5 години. На основание чл. 45 ЗЗД е осъден да заплати на ТБ „Инвестбанк“ АД обезщетение за имуществени вреди в размер на 5 989 777 лв., заедно със законните последици, като искът е отхвърлен за разликата до 6 068 546 лв.

Подсъдимият В. В. е признат за виновен в това, че на 01.09.2009 г. в гр. София като длъжностно лице – изпълнителен директор и председател на Управителния съвет на ТБ „Инвестбанк“ АД, в съучастие като съизвършител с подсъдимия М., е присвоил чужди пари, собственост на ТБ „Инвестбанк“ АД, сума в размер на 40 273,97 евро, равностойни на 78 769,04 лв., връчени в това му

качество, като длъжностното присвояване е в големи размери, с оглед на което и на основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 20, ал. 2 и чл. 54 НК е осъден на 3 години „лишаване от свобода“, отложено по реда на чл. 66 НК за срок от 4 години, а предявеният от ТБ „Инвестбанк“ АД срещу него граждански иск, възлизащ на 78 769, 04 лв., е отхвърлен.

С Решение № 487/04.07.2018 г. ВКС реши: Остава в сила въззивно решение на Софийския апелативен съд № 566 от 14.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № 1102/2016 г.

Наложени наказания:

- П. М. – 5 години „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да упражнява професията счетоводител“ за срок от 5 години;
- В. В. – 3 години „лишаване от свобода“ с 4-годишен изпитателен срок.

30. Наказателно дело № 465/2018 г., П н. о., чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Л. И. срещу въззивно решение № 30 от 08.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 482/2017 г. на Апелативен съд – Варна.

С присъда от 29.09.2017 г. по н.о.х.д. № 167/2017 г. на Окръжен съд – Варна Л. И. е бил признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – управител на „ЕФФЕКТ“ ООД, гр. Варна, в условието на продължавано престъпление съзнателно сключил неизгодни сделки: на 01.10.2011 г. в гр. Варна – договор за наем със страни „ЕФФЕКТ“ ООД – наемател, и „ГЕОСИМ“ ООД – наемодател, с който на „ЕФФЕКТ“ ООД е предоставено за временно и възмездно ползване за срок от една година недвижим имот за производствена складова дейност за сумата от 7 лева на квадратен метър или общо сумата от 2800 лева месечно с включен ДДС; на 07.11.2012 г. в гр. Варна – спогодба към договор от 01.10.2011 г., с която страните „ЕФФЕКТ“ ООД – наемател, и „ГЕОСИМ“ ООД – наемодател, са се съгласили, че „ЕФФЕКТ“ ООД дължи на „ГЕОСИМ“ ООД сумата от 33 600 лева за наем на недвижим имот и от това произлязла значителна вреда за търговското дружество „ЕФФЕКТ“ ООД в размер на 33 600 лева, поради което и на основание чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (сключване на неизгодна сделка, от която е произлязла значителна вреда) и чл. 54 от НК е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца, изпълнението на което е било отложено с изпитателен срок от 3 години.

С решение № 30/08.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 482/2017 г. на Апелативен съд – Варна присъдата е изменена, като подсъдимият е оправдан относно второто деяние, а именно сключената спогодба на 07.11.2012 г. и респективно е отменено приложението на чл. 26, ал. 1 от НК.

В касационната жалба се посочват всички касационни основания – нарушение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание, като се иска при условие на алтернативност – оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане, или намаляване на размера на наложеното наказание.

С решение № 165/10.07.2018 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 30/08.02.2018 г. на Варненския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 482/17 г. Решението не подлежи на обжалване.

Наложени наказания:

- Л. И. – 8 месеца „лишаване от свобода“, отложено за срок от 3 години.

31. Наказателно дело № 301/2018 г., П н. о.

С присъда без номер от 25.10.2016 г. по н.о.х.д. № 21417/2013 г. Софийският районен съд признал подсъдимия В. Р. за виновен в това, че на 10.05.2012 г. в гр. София, в качеството му на длъжностно лице – продавач – консултант, присвоил чужди пари – сумата от 2300 лева, връчени в това му качество и поверени му да ги пази, поради което и на основание чл. 201 от НК и чл. 54 от НК му наложил наказание от 1 година „лишаване от свобода“, а за останалите десет деяния, включени в продължаваната престъпна дейност от 29.09.2011 г. до 10.05.2012 г., го оправдал. Районният съд отложил на основание чл. 66 от НК изпълнението на наказанието от 1 година „лишаване от свобода“ за изпитателен срок от 3 години.

С присъда № 304 от 11.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № 5413/ 2016 г. Софийският градски съд отменил първоинстанционната присъда в оправдателната ѝ част, но само по отношение на четири от деянията и признал подсъдимия В. Р. за виновен в това, че за времето от 06.12.2011 г. до 10.05.2012 г., като длъжностно лице – продавач – консултант, в условията на продължавано престъпление, с пет деяния, извършени на 06.12.2011 г., на 08.12.2011 г., на 12.12.2011 г. и на 10.05.2012 г., както и деянието от 10.05.2012 г., за което е признат за виновен с първоинстанционната присъда, присвоил чужди пари на обща стойност от 2527,36 лв., връчени в това му качество и поверени му да ги пази – престъпление по чл. 201, пр. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК.

С новата присъда въззивният съд потвърдил първоинстанционния съдебен акт в останалата му оправдателна част, както и за разликата до 3515,50 лева, предявена с обвинението.

С Решение № 135/12.07.2018 г. ВКС реши: Остава в сила присъда № 304 от 11.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № 5413/ 2016 г. на Софийския градски съд.

Наложени наказания:

- В. Р. – „лишаване от свобода“ в размер на 1 година. На основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 3 години.

32. Наказателно дело № 118/2018 г., П н. о. (делото е срещу старши инспектор и началник група в затворническо общежитие от открит тип към затвора в гр. Враца), чл. 302, т. 2 вр. 301, ал. 1, предл. 1-во и 2-ро вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК

Във ВКС е образувано наказателно дело № 118/2018 г. срещу Н. К. за извършено от него корупционно престъпление в качеството му на длъжностно лице – старши инспектор и началник група „Социална дейност и възпитателна работа“ в затворническо общежитие от открит тип към затвора в гр. Враца. По делото е подсъдим като помагач и Г. Б. Делото е образувано по касационни жалби на двамата подсъдими срещу решението от 24.10.2017 г. по в.н.о.х.д. № 534/2017 г. на САС.

С присъда от 30.01.2017 г. по н.о.х.д. № 146/2016 г. на Окръжен съд – Враца подсъдимият Н. К. е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 2 вр. 301, ал. 1, предл. 1-во и 2-ро вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (поискване и приемане на подкуп чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение в качеството на длъжностно лице) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 4 години и 6 месеца; „глоба“ в размер на 6000 лева и лишаване от различни права (да заема ръководна длъжност, вкл. и изборна

такава, в държавни органи и организации) за срок от 6 години. Със същата присъда подсъдимият Г. Б. е признат за виновен като помагач в извършване на престъплението, за което е осъден на 3 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 3000 лева.

С решение № 441 от 24.10.2017 г. по в.н.о.х.д. № 534/2017 г. на Апелативен съд – София присъдата е изменена в частта за типа на затворническо общежитие и първоначалния режим на изтърпяване на наложените наказания.

С касационните жалби се иска при условията на алтернативност – отмяна на решението на САС и присъдата на Окръжен съд – Враца и оправдаване на подсъдимите като невиновни; връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради допуснати съществени процесуални нарушения; преквалифициране на извършеното деяние в по-леко наказуемо такова по чл. 301, ал. 1 от НК и налагане на по-леки наказания, вкл. прилагане на чл. 66, ал. 1 от НК.

С решение № 77/ 16.07.2018 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 441 от 24.10.2017 г. на Софийския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 534/2017 г.

Наложени наказания:

- Н. К. – „лишаване от свобода“ в размер на 4 години и 6 месеца и „глоба“ в размер на 6000 лева. На основание чл. 302, б. „а“ вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 НК го лишава от право да заема ръководна длъжност, в това число и изборна такава, в държавни органи и организации за срок от 6 години, считано от влизане в сила на присъдата;

- Г. Б. – „лишаване от свобода“ за срок от 3 години и „глоба“ в размер на 3000 лева.

33. Наказателно дело № 51/2018 г., П н. о., чл. 282, ал. 2, пр. 1 и пр. 2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК

Делото е образувано по касационен протест на прокурор от Военно-апелативна прокуратура срещу произнесено от Военно-апелативния съд въззивно решение № П-34 от 01.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № П-15/2017 г. С него е потвърдена първоинстанционна присъда № П-6 от 06.03.2017 г. по н.о.х.д. № П-89/2016 г. на Софийския военен съд, по която подсъдимият е бил признат за невиновен и оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл. 282, ал. 2, пр.1 и пр.2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК (длъжностно лице, което не е изпълнило служебните си задължения и от това могат да настъпят значителни вредни последици и деянието е извършено от лице, което заема отговорно служебно положение).

В касационния протест се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени решението на Военно-апелативния съд и делото да се върне за ново разглеждане за отстраняване на допуснатите нарушения.

С решение № 59/19.07.2018 г. ВКС реши: Остава в сила решение № П-34 от 01.12.2017 г., постановено по в.н.о.х.д. № П-15/2017 г. по описа на Военно-апелативния съд на Република България. Решението не подлежи на обжалване.

34. Наказателно дело № 445/2018 г., П н. о., чл. 316 вр. чл. 308, ал. 2 вр. ал. 1 НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 445/2018 г. по искане на осъдения В. Д. за възобновяване на н.о.х.д. № 735/2017 г. по описа на Окръжен съд – Плевен,

постановената присъда по което е изменена с решение на Апелативен съд – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 444/2017 г.

С първоинстанционната присъда № 40/28.08.2017 г. по н.о.х.д. № 735/2017 г. Окръжен съд – Плевен е признал подсъдимия В. Д. за виновен в това, че на 06.05.2017 г., на паркинга пред Затвора – гр. Плевен е направил опит да даде подкуп: дар – банкнота с номинал петдесет евро, на длъжностно лице – младши автоконтрольор 1-ва степен в група „Организация на движението, пътен контрол и превантивна дейност“ в сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР – Плевен, за да не извърши действие по служба – да не изпълни задълженията си по извършване на проверка с техническо средство за установяване наличието на алкохол, като деянието е останало недовършено по независещи от дееца причини, поради което на основание чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 го осъдил на 6 години „лишаване от свобода“, редуцирано по реда на чл. 58а, ал. 1 от НК с 1/3 и е определил да изтърпи 4 години „лишаване от свобода“ и наказание „глоба“ в размер на петстотин лева.

С присъдата подсъдимият Д. е признат за виновен и за престъпления по: чл. 316 вр. чл. 308, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (осъден на 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“, редуцирано по реда на чл. 58а, ал. 1 от НК с 1/3 на 2 години и 8 месеца „лишаване от свобода“); чл. 343в, ал. 2 НК (осъден на 1 година и 9 месеца „лишаване от свобода“, редуцирано по реда на чл. 58а, ал. 1 НК с 1/3 на 1 година и 2 месеца „лишаване от свобода“, както и наказание „глоба“ в размер на петстотин лева) и по чл. 343б, ал. 2 от НК (осъден на 3 години „лишаване от свобода“, редуцирано по реда на чл. 58а, ал. 1 от НК с 1/3 на 2 години „лишаване от свобода“, както и наказание „глоба“ в размер на петстотин лева). На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е наложено най-тежкото от наказанията в размер на 4 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим. На основание чл. 23, ал. 3 от НК към така определеното наказание е присъединено отчасти наказанието „глоба“ в размер на хиляда лева.

С решението на Апелативен съд – Велико Търново по в.н.о.х.д. № 444/2017 г. е изменена първоинстанционната присъда в частта за присъединеното наказание „глоба“, като присъдата е потвърдена в останалата част.

Искането за възобновяване е мотивирано с твърдения за съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон при постановяване на първоинстанционната присъда.

С решение № 152/23.07.2018 г. ВКС реши: Изменя по реда на възобновяването приключилото наказателно производство по в.н.о.х.д. № 444/2017 г. по описа на Апелативен съд – Велико Търново в частта относно наложеното на В. Д. наказание за престъплението по чл. 316 вр. чл. 308, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, като намалява срока на лишаването от свобода на 2 години и 4 месеца. Остава без уважение искането за възобновяване в останалата му част. Решението не подлежи на обжалване.

Наложени наказания:

- В. Д. – 2 години и 4 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 500 лв.

35. Наказателно дело № 415/2018 г., III н. о., чл. 304а, предл. 3-то вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18 от НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 415/2018 г. по касационна жалба на подсъдимия И. З. срещу въззивно решение № 19 от 28.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 542/2017 г. на Апелативен съд – Велико Търново.

С присъда № 51 от 10.11.2017 г. по н.о.х.д. № 975/2017 г. на Окръжен съд – Плевен подсъдимият И. З. е бил признат за виновен в извършването на

престъпление по чл. 304а, предл. 3-то вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18 от НК (опит за даване на подкуп на две длъжностни лица – автоконтрольори в сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР) и осъден, поради което му е наложено наказание на основание чл. 58а, ал. 1 „лишаване от свобода“ в размер на 8 месеца, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за 3 години. Със същата присъда му е наложено и наказание „глоба“ в размер на три хиляди лева.

С решение № 19 от 28.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 542/2017 г. на Апелативен съд – Велико Търново присъдата е потвърдена.

С касационната жалба се иска намаляване на размера на потвърденото наказание от въззивния съд като явно несправедливо.

С решение № 112/09.08.2018 г. ВКС реши: Изменява въззивно решение № 19/28.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 542/2017 г. по описа на Апелативен съд – Велико Търново в наказателната му част, като намалява допълнителното наказание „глоба“, наложено на подсъдимия И. З. за извършено от него престъпление по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК от „глоба“ в размер на три хиляди лв. на „глоба“ в размер на хиляда лв. Остава в сила решението в останалата му част. Решението не подлежи на обжалване.

Наложени наказания:

- И. З. – „лишаване от свобода“ в размер на 8 месеца и „глоба“ в размер на 1000 лв. На основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 3 години.

36. Наказателно дело № 422/2018 г., III н. о.

Делото във ВКС е образувано по касационни жалби на Г. Г. и Й. Г. срещу решение от 30.01.2018 г. по в.н.о.х.д. № 481/2017 г. на Апелативен съд – Варна. Дватама – бивши служители на Държавен фонд „Земеделие“ – Варна, са подсъдими за извършено от тях същинско корупционно престъпление (подкуп, извършен от лица, които заемат отговорно служебно положение, чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, в големи размери).

Делото е за трети път пред касационния съд след две предходни отменителни решения на Върховния касационен съд и подлежи на разглеждане по реда на чл. 354, ал. 5, изр. 2-ро от НПК – ВКС решава делото, без да го връща за ново разглеждане, като има и правомощията на въззивната инстанция.

С касационните жалби се иска намаляване на размера на увеличените от въззивния съд наказания като явно несправедливи. Подсъдимата Н. В. – М. не е подала касационна жалба.

С въззивното решение е изменена присъдата от 04.11.2015 г. по н.о.х.д. № 1270/2015 г. на Окръжен съд – Варна, с която подсъдимите Г. Г. и Й. Г. и Н. В. – М. са признати за виновни. Присъдата е изменена в частта относно наложените наказания, като техният размер е увеличен.

Наказанието на подсъдимия Г. Г. за подкуп е увеличено на 5 години и 6 месеца „лишаване от свобода“, което след приложението на чл. 58а от НК (намаляване на наказанието с една трета, когато производството е протекло по реда на съкратено съдебно следствие след признаване от подсъдимия на фактите по обвинителния акт) е определено на 3 години и 8 месеца. Потвърдено е наказанието „лишаване от права да заема длъжност в сферата на държавната и общинската администрация и да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години. Наказанието за измама е увеличено на 4 години „лишаване от свобода“, което след приложението на чл. 58а от НК е определено на 2 години и 8 месеца. На подсъдимия Г. Г. е определено общо най-тежко наказание в размер на 3 години и 8 месеца „лишаване от свобода“, като са

присъединени наказанията „лишаване от права“ и „глоба“, увеличена на 10 000 лева.

Наказанието на подсъдимата Й. Г. за подкуп е увеличено на 5 години „лишаване от свобода“, което след приложението на чл. 58а от НК е определено на 3 години и 4 месеца, както и „глоба“, увеличена на 10 000 лева, а наложеното наказание „лишаване от права да заема длъжност в сферата на държавната и общинската администрация и да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години е потвърдено.

На подсъдимата Н. В. – М. наказанието за подкуп е увеличено на 4 години „лишаване от свобода“, което след приложението на чл. 58а от НК е определено на 2 години и 7 месеца. Потвърдени са наложените наказания „глоба“ в размер на 2 000 лева и „лишаване от права да заема длъжност в сферата на държавната администрация“.

С Решение № 108/21.08.2018 г. ВКС реши: Изменява въззивно решение № 20 от 30.01.2018 г., постановено по в.н.о.х.д. № 481/2017 г. по описа на Апелативен съд – Варна, като посочената правна квалификация по отношение на подсъдимия Г. Г. за престъплението по чл. 201, ал. 1, т. 1, пр. 1 от НК следва да се чете по чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Остава в сила въззивното решение в останалата му част.

Наложени наказания:

- Г. Г. – 3 години и 8 месеца „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години, „глоба“ в размер на 10 000 лв. и „лишаване от права да заема длъжност в държавната и общинската администрация и да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години;

- Н. В. – 2 години и 7 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 2 000 лв. и „лишаване от права да заема длъжност в държавната и общинската администрация и да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години, като на основание чл. 66, ал. 1 НК изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ е отложено за срок от 4 години;

- Й. Г. – 3 години и 4 месеца „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години, „глоба“ в размер на 10 000 лв. и „лишаване от права да заема длъжност в държавната и общинската администрация и да упражнява дейност“, свързана с материална отговорност за срок от 5 години.

37. Наказателно дело № 614/2018 г., П н. о., чл. 225б, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Д. Д. срещу решение № 85 от 26.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 97/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив.

С присъда № 49 от 10.10.2017 г. по н.о.х.д. № 325/2017 г. на Окръжен съд – Стара Загора подсъдимият д-р Д. Д. (общопрактикуващ лекар) е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 225б, ал. 1 от НК (получаване на имотна облага за извършена работа или оказана услуга), което се е изразило в издаването на медицинско направление за лекар – специалист (уролог) и връчването му на здравнонеосигурено лице, и е бил осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 3 месеца, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66 от НК за срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 100 лева.

С решение № 85 от 26.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 97/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив присъдата е потвърдена.

С касационната жалба се иска отмяна на решението на въззивния съд и при условията на алтернативност – да бъде оправдан или да бъде приложен чл. 78а от НК, като бъде освободен от наказателна отговорност и му бъде наложено административно наказание.

С Решение № 186/27.09.2018 г. ВКС реши: Остава в сила въззивно решение № 85 от 26.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 97/ 2018 г. по описа на Пловдивския апелативен съд. Решението не подлежи на обжалване.

Наложени наказания:

- Д. Д. – 3 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 100 лв., като на основание чл. 66, ал. 1 НК отлага изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ с 3 години.

38. Наказателно дело № 654/2018 г., Ш н. о., чл. 304 а, пр. 6 вр. ал. 1, пр. 1, алт. 2 и чл. 54 НК

Касационното производство е образувано по жалба на подсъдимия В. А. срещу решение на Софийския апелативен съд № 185 от 04.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 104/2018 г., с което е потвърдена присъда на СГС № 283 от 20.11.2017 г. по н.о.х.д. № 5419/2016 г.

С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за виновен в това, че на 02.05.2016 г в гр. София е предложил подкуп: сумата от 200 лв. на полицейски орган – младши инспектор в Сектор ОП към 9 РПУ МВР – София, за да не извърши действие по служба: да не бъде задържан по чл. 72, ал. 1 ЗМВР, с оглед на което и на основание чл. 304 а, пр. 6 вр. ал. 1, пр. 1, алт. 2 и чл. 54 НК е осъден на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“, отложено по реда на чл. 66 НК за срок от 3 години, и „глоба“ от 2000 лв., а на основание чл. 307 а вр. чл. 304 а НК предметът на престъплението е отнет в полза на държавата.

С жалбата се релевират всички касационни основания, като се прави искане за отмяна на осъдителните съдебни актове и оправдаване на жалбоподателя от настоящата инстанция.

С Решение № 149/02.10.2018 ВКС реши: Остава в сила въззивно решение на Софийския апелативен съд № 185 от 04.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 104/2018 г. Решението не подлежи на обжалване.

Наложени наказания:

- В. А. – 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 2000 лв., като на основание чл. 66, ал. 1 НК изпълнението на наказанието е отложено с 3 години.

39. Наказателно дело № 647/2018 г., I н. о., чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26 от НК

Във ВКС е образувано касационно наказателно дело по касационна жалба от защитника на подсъдимия К. Ж. (помощник-нотариус при нотариус с район на действие СРС) срещу въззивна присъда от 12.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № 3054/2017 г. на СГС, с която частично е отменена присъда от 27.05.2015 г. по н.о.х.д. № 582/2014 г. на СРС.

Делото постъпва за трети път във ВКС, след като с Решение № 137/12.09.2016 г. по к.н.д. № 473/2016 г. ВКС отменя въззивна присъда № 317 от 02.12.2015 г. на СГС по в.н.о.х.д. № 4328/2015 г. и с Решение № 114/26.06.2017 г. по к.н.д. № 425/2017 г. ВКС отменя въззивна присъда № 9 от 13.01.2017 г. на СГС по в.н.о.х.д. № 4066/2016 г. и съответно на два пъти делото е връщано за ново разглеждане от друг състав на същия съд от стадия на съдебното заседание.

С първоинстанционната присъда подсъдимият К. Ж. е признат за невиновен и е оправдан по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26 от НК (при условията на продължавано престъпление с извършване на 17 деяния, в качеството си на длъжностно лице, в кръга на службата си, е съставил официални документи, в които е удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъдат използвани тези документи като доказателство за тези обстоятелства).

С атакувания пред ВКС съдебен акт присъдата на СРС е отменена само в частта, с която подсъдимият е признат за невиновен и е оправдан по описаното в пункт 6 от присъдата престъпление, като вместо това К. Ж. е признат за виновен в това, че на 30.11.2011 г., в качеството си на длъжностно лице – помощник-нотариус, в кръга на службата си съставил официален документ, като удостоверил неверни обстоятелства с цел да бъде използван този документ като доказателство за тези обстоятелства – престъпление по чл. 311, ал. 1 НК, поради което на осн. чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК му е наложено наказание „пробация“. В останалата част присъдата е потвърдена.

В касационната жалба се сочат касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК – нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Отправя се искане за отмяна на въззивната присъда и оправдаване на подсъдимия.

С Решение № 170/04.10.2018 г. ВКС реши: Остава в сила в осъдителната ѝ част въззивна присъда от 12.12.2017 г., постановена по в.н.о.х.д. № 3054/2017 г. по описа на Софийския градски съд. Решението не подлежи на обжалване.

Наложени наказания:

- К. Ж. – „пробация“, включваща следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“ за срок от 6 месеца 2 пъти седмично и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 6 месеца.

40. Наказателно дело № 631/2018 г., I н. о., чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 3 вр. чл. 18, ал. 1 от НК

Във ВКС е образувано дело по жалба на подсъдимия К. Ф. срещу въззивно решение № 16/03.05.2018 г. на Военно-апелативния съд.

С присъда № 7/16.03.2017 г. по н.о.х.д. № 57/2016 г. на Софийския военен съд подсъдимият е признат за виновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 3 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (направил опит да даде подкуп на длъжностни лица – командир на отделение и двама младши полицейски инспектори, за да не извършат действия по служба), за което са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и „глоба“ в размер на 1000 лева.

Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен по чл. 343б, ал. 1 от НК (управлявал моторно превозно средство – лек автомобил, с концентрация на алкохол в кръвта 1,2 на хиляда), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца и „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от 1 година.

На основание чл. 23 от НК съдът е определил едно общо най-тежко наказание на подсъдимия в размер на 2 години „лишаване от свобода“, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 6б, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 3 години. Към него съдът е присъединил и наказанията „лишаване от право да

управлява моторно превозно средство“ за срок от 1 година и „глоба“ в размер на 1000 лева.

С въззивното решение по в.н.о.х.д. № 21/2017 г. Военно-апелативният съд е отменил първоинстанционната присъда в частта относно осъждането на подсъдимия по чл. 343б, ал. 1 от НК и относно прилагането на чл. 343г от НК и е прекратил наказателното производство в тази му част, поради изтекла абсолютна давност. С атакуваното решение е отменена присъдата на Софийския военен съд и в частта относно приложението на чл. 23 от НК, а в останалата част е потвърдена.

С касационната жалба се релевират касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане.

С Решение № 169/09.10.2018 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 16 от 03.05.2018 г., постановено по в.н.о.х.д. № 21/2018 г. на Военно-апелативния съд.

Наложени наказания:

- К. Ф. – 2 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 1000 лв.

41. Наказателно дело № 657/2018 г., III н. о., чл. 201, ал. 1 от НК

Касационното производство е иницирано по касационен протест от Окръжна прокуратура – Монтана срещу произнесена от Окръжен съд – Монтана присъда от 23.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 13/2018 г., с която подсъдимият Г. К. е признат за невиновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – управител на „Тих труд“ ЕООД, гр. Лом, на 05.12.2011 г. присвоил чужди пари на обща стойност 10 000 лв., собственост на дружеството, връчени в това му качество и поверени му да ги пази и управлява, поради което и на основание чл. 304 НПК е оправдан по обвинението по чл. 201, ал. 1 от НК.

С присъда по н.о.х.д. № 155/2014 г. от 11.04.2016 г. Районен съд – Лом е признал подсъдимия Г. К. за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – управител на „Тих труд“ ЕООД на 05.12.2011 г. е присвоил чужди пари на обща стойност 10 000 лв., собственост на дружеството, връчени в това му качество и поверени му да ги пази и управлява, поради което и на основание чл. 201, ал. 1 вр. с чл. 54 НК го е осъдил на 2 години лишаване от свобода, като е отложил изтърпяването на това наказание с изпитателен срок от 4 години от влизане на присъдата в сила, признал го е за невиновен и го оправдал по обвинението за сумата до 17 708,37 лв. и по чл. 26, ал. 1 НК за продължавано престъпление от 03.02.2010 г. до 05.12.2011 г.

Със същата присъда съдът, на основание чл. 37, ал. 1, т. 6 НК, е лишил подсъдимия Г. К. от правото да заема ръководна работа и работа, свързана с управление и пазене на имущества на държавата, на общините, на кооперациите и обществените организации и на други юридически лица за срок от 3 години.

Със същата присъда съдът е уважил предявения граждански иск и осъдил Г. К. да заплати на „Тих труд“ ЕООД сумата 10 000 лв., ведно със законната лихва от 05.12.2011 г. до окончателното ѝ изплащане, както и разноските по делото, като е отхвърлил иска до размера от 17 708,37 лв. като неоснователен.

Тази присъда е обжалвана от подсъдимия Г. К. и с решение по в.н.о.х.д. № 55/2016 г. на ОС – Монтана присъдата е потвърдена.

По молба за възобновяване от подсъдимия с решение от 19.02.2018 г. САС е възобновил в.н.о.х.д. № 55/2016 г. на ОС – Монтана и е отменил решението по делото от 01.08.2017 г.

В настоящия касационен протест се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени изцяло присъдата на Окръжен съд – Монтана по в.н.о.х.д. 13/2018 г. и да се върне делото за ново разглеждане на въззивната инстанция, с оглед на горепосочените нарушения, допуснати с оправдателната присъда.

С Решение № 150/09.10.2018 г. ВКС реши: Остава в сила нова въззивна присъда на Окръжен съд – Монтана от 26.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 13/2018 г. Решението не подлежи на обжалване.

42. Наказателно дело № 658/2018 г., II н. о. чл. 282, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационен протест и касационна жалба на подсъдимия И. К. срещу присъда № 1 от 14.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 122/2017 г. на Апелативния специализиран наказателен съд (АСНС).

С присъда от 01.02.2017 г. по н.о.х.д. № 1495/2016 г. на Специализирания наказателен съд (СНС) подсъдимият И. К. – старши експерт в Сектор „Развитие на информационни системи“, Отдел „Информационни и комуникационни технологии“ в Дирекция „Информационни системи“ при Централно митническо управление на Агенция „Митници“, е бил признат за виновен, при условията на продължавано престъпление с три отделни престъпни деяния, в извършването на престъпление по чл. 282, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (нарушаване от страна на длъжностно лице на служебни задължения с цел да набави за себе си имотна облага), поради което са му били наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 3 години и „лишаване от право да заема длъжност в държавен орган или държавно учреждение“ за срок от 5 години, а подсъдимият В. В. е бил признат за виновен по чл. 282, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК като помагач в извършването на същото престъпление и съдът му наложил наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години и 6 месеца. Със същата присъда третият подсъдим като подбудител по делото Н. С. бил признат за невинен и оправдан.

С присъдата всички трима подсъдими били признати за невиновни и оправдани по повдигнато обвинение за извършено от тях престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК (сговаряне с едно или повече лица за извършване на престъпления по чл. 282 от НК).

С нова присъда № 1/14.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 122/2017 г. на АСНС първоинстанционната присъда е била отменена в частта за осъждането на подсъдимия В. В. и той е бил признат за невинен и оправдан. Със същата нова присъда въззивният съд изменил присъдата на СНС в частта за подсъдимия И. К., като го оправдал за съучастието с В. В., а по отношение на наложеното му наказание „лишаване от свобода“ от 3 години, на основание чл. 66, ал. 1 от НК, отложил изпълнението на същото с изпитателен срок от 5 години.

С касационната жалба на подсъдимия И. К. се заявяват всички касационни основания и се иска при условията на алтернативност – оправдаване на подсъдимия, намаляване на наказанието или отмяна на присъдата на въззивния съд и връщане на делото за ново разглеждане поради допуснати съществени процесуални нарушения, нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание.

Касационният протест е по отношение на двамата подсъдими И. К. и В. В. и заявява касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 от НПК – нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание, като с него се иска отмяна на присъдата на АСНС и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд за осъждане и признаване за виновен на оправдания подсъдим В. В. по повдигнатото му обвинение и отмяна на условното осъждане и налагане на ефективно изтърпяване на наложеното наказание на другия подсъдим И. К.

С Решение № 196/17.10.2018 г. ВКС реши: Остава в сила присъда № 1/14.02.2018 г. на АСНС, постановена по в.н.о.х.д. № 122/2017 г.

Наложени наказания:

- И. К. – 3 години „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 5 г., и „лишаване от право да заема длъжност в държавен орган или държавно учреждение“ за срок от 4 г. и 6 м.

43. Наказателно дело № 294/2018 г., П н. о., чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 234, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Д. П. – полицай – разузнавач V степен в Криминална полиция – гр. Пловдив, срещу произнесено от Апелативен съд – Пловдив въззивно решение от 29.01.2018 г. по в.н.о.х.д. № 539/2017 г. С него е потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 506/2016 г. на Окръжен съд – Пловдив, по която подсъдимият е бил признат за виновен за извършени престъпления по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което поиска и приеме дар, който не му се следва, за да извърши или да не извърши действие по служба) и по чл. 234, ал. 1 от НК (продажба или държане на акцизни стоки без бандерол). С присъдата по първото престъпление му е наложено наказание „пробация“ за срок от 3 години и по второто престъпление – наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 23 от НК му е наложил едно общо наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години.

В касационната жалба и допълнението към нея се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени решението на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена първоинстанционната присъда, като подсъдимият да бъде оправдан или алтернативно делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

С решение № 196/17.10.2018 г. ВКС реши: Отменя решение № 16 от 29.01.2018 г. по в.н.о.х.д. № 539/2017 г. на Пловдивския апелативен съд в осъдителната част относно престъпленията по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и по чл. 234, ал. 1 от НК и връща делото за ново разглеждане на въззивната инстанция. Решението е окончателно.

44. Наказателно дело № 857/2018 г., П н. о., чл. 219, ал. 3 във вр. с чл. 219, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационен протест срещу присъда № 3 от 08.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 104/2018 г. на Апелативен съд – Варна.

С присъда № 4 от 12.02.2018 г. по н.о.х.д. № 257/2017 г. на Окръжен съд – Шумен Ю. В. е признат за виновен, поради което и на основание чл. 219, ал. 3 вр. чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 54 от НК е осъден на наказание

„лишаване от свобода“ за срок от 2 години, както и „лишаване от право да заема ръководна държавна или обществена длъжност“ за срок от 2 години. На основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено изпълнението на така определеното наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години.

Със същата присъда Ю. В. е признат за невиновен за това, че в периода от началото на месец август 2013 г. до 13.09.2013 г. в землищата на с. Стоян Михайловски и с. Памукчии, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – ръководител на предприятие – ръководител на звено в „Напоителни системи“ ЕАД, клон „Черно море“, да е нарушил и допуснал да се извърши нарушение на правилата, установени със специален закон, за запазване на рибата и другите водни организми и за правилното развитие на риборазвъждането в страната, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението по чл. 239, ал. 1 НК вр. чл. 26, ал. 1 от НК. С тази присъда е оправдан и за това, че в периода от началото на месец август 2013 г. до 06.09.2013 г. в землищата на с. Стоян Михайловски и с. Памукчии, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – ръководител на предприятие, е използвал служебното си положение, за да набави за друго противозаконна облага – парична сума в размер на 29 560 лв. (на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението по чл. 283 от НК вр. чл. 26, ал. 1 от НК).

Срещу тази присъда е подаден протест и с присъда № 3/08.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 104/2018 г. на Апелативен съд – Варна подсъдимият Ю. В. е признат за невиновен в това, че в периода от началото на месец август 2013 г. до 13.09.2013 г. в землищата на с. Михайловски и с. Памукчии, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице, не е положил достатъчно грижи за ръководенето, управлението, стопанисването, запазването на повереното му имущество и за възложената му работа и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението по чл. 219, ал. 3 вр. чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, а в останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

В касационния протест се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени присъдата на АС – Варна и да се върне делото за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция.

С Решение № 228/06.11.2018 г. ВКС реши: Отменява присъда № 3/08.05.2018 г., постановена от Апелативен съд – Варна по в.н.о.х.д. № 104/2018 г. Връща делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд. Решението е окончателно.

45. Наказателно дело № 771/2018 г., II н. о., чл. 304а, пр. 3 във вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 36 и чл. 54 НК

Делото във ВКС е образувано по касационна жалба срещу решение № 105/22.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 131/2018 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с което подсъдимият С. М. е признат за виновен, че като водач на лек автомобил, след като е спрял за проверка от служители на Районно управление – Велико Търново, дал дар на обща стойност 250 лв. на полицейските органи по време на изпълнение на служебните им задължения, за да не извършват действие по служба, а именно – да не му бъде съставен акт за установяване на административно нарушение.

С присъда № 28/12.03.2018 г. по н.о.х.д. № 62/2018 г. Окръжен съд – Велико Търново е признал С. М. за виновен и на основание чл. 304а, пр. 3 във вр.

чл. 304, ал. 1 вр. чл. 36 и чл. 54 НК му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 9 месеца и глоба в размер на 1000 лв. На основание чл. 58а, ал. 1 НК е намалил наказанието с една трета и е наложил наказание от 6 месеца.

С атакуваното пред ВКС решение от 22.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 131/2018 г. Апелативен съд – Велико Търново е изменил присъдата в частта на наложеното наказание, като го е увеличил на 2 години и 8 месеца.

В касационната жалба се излагат доводи за явна несправедливост на наказанието и се иска намаляване на присъдата до наложения от първоинстанционния съд размер на наказанието.

С решение № 224/12.11.2018 г. ВКС реши: Изменява решение № 105 от 22.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 131/2018 г. на Великотърновския апелативен съд, като намалява наложеното на подсъдимия С. М. наказание „лишаване от свобода“ от 2 години и 8 месеца на 6 месеца. Остава в сила решението в останалата му част. Решението не подлежи на обжалване.

Наложени наказания:

- С. М. – 6 месеца „лишаване от свобода“ и наказание „глоба“ в размер на 1000 лева.

46. Наказателно дело № 760/2018 г., I н. о., чл. 304а вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК

Във ВКС е образувано наказателно дело по касационна жалба на подсъдимия И. Г. срещу въззивно решение № 164/12.06.2018 г. по в.н.о.х.д. № 210/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена първоинстанционната присъда от 23.03.2018 г. по н.о.х.д. №140/2018 г. на Окръжен съд – Пазарджик. С нея подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 304а вр. ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (който предложи, обещае или даде дар на длъжностно лице, за да извърши или не извърши действие по служба – опит). С присъдата му е наложено наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 3 години, както и наказание „глоба“ в размер на 200 лева.

В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наказанието, като се прави искане да се отмени решението на Апелативен съд – Пловдив, като подсъдимият бъде оправдан или да се намали така наложеното наказание на три месеца.

С Решение № 201/13.11.2018 г. ВКС реши: Остава в сила въззивно решение № 164/12.06.2018 г., постановено по в.н.о.х.д. № 210/2018 г. от Апелативен съд – Пловдив.

Наложени наказания:

- И. Г. – 6 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 3 години, и наказание „глоба“ в размер на 200 лева.

47. Наказателно дело № 802/2018 г., I н. о., чл. 305, ал. 1 вр. чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 от НК

С касационната жалба на подсъдимия Ж. П. се обжалва решение № 64/26.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 1252/2017 г. на САС.

С присъда по н.о.х.д. № 5431/2014 г. на СГС подсъдимият е признат за виновен в осъществяване, в качеството му на вещо лице, назначено от съда по гр. д. № 1390/2009 г. по описа на САС, на престъпление по чл. 305, ал. 1 вр. чл.

301, ал. 2 вр. ал. 1 от НК и му е наложено наказание от 1 година „лишаване от свобода“ с приложението на чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен срок от 3 години, „глоба“ в полза на държавата в размер на 1500 лева и лишаване от право по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК – право да упражнява дейност като вещо лице – графолог за срок от 3 години.

С решение по в.н.о.х.д. № 567/2015 г. САС е отменил изцяло първоинстанционната присъда и е върнал делото на прокурора от СГП за отстраняване на констатирано съществено процесуално нарушение при формулиране на обвинението в обстоятелствената част и диспозитива на обвинителния акт и по правилното приложение на закона.

При новото разглеждане на делото с присъда от 20.04.2017 г. по н.о.х.д. № 1466/2016 г. СГС е признал подсъдимия Ж. П. за виновен в това, че в качеството си на вещо лице, назначено по допуснатата по гр. д. № 1390/2014 г. на САС графическа експертиза на подпис, е поискал от М. Н. дар, който не му се следва – 1500 лева, и приел от нея сумата от 500 лева, за да наруши служебните си задължения – да изготви вярно, обективно и безпристрастно заключение по поставената му задача. Наложено му е наказание от 1 година лишаване от свобода, отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпълнение с изпитателен срок от 3 години, глоба в размер на 1500 лева в полза на държавата и лишаване от право да упражнява дейност като вещо лице – специалист по графически експертизи, за срок от 3 години, като е признат за невинен и оправдан по обвинението деянията му да съставляват продължавано престъпление по смисъла на чл. 26, ал. 1 от НК чрез осъществени три отделни деяния в инкриминирания период.

Така постановената за втори път осъдителна присъда е била обжалвана от подсъдимия с доводи за допуснати нови и неотстранени съществени процесуални нарушения по събирането и оценката на доказателствените материали, довело до неправилно приложение на закона и до несправедливото му осъждане с искане за отмяната ѝ и оневиняването му изцяло по предявеното обвинение.

С решение № 64/26.02.2018 г. по в.н.о.х.д. № 1252/2017 г. САС е потвърдил осъждането на Ж. П. за престъплението по чл. 305, ал. 1 вр. чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 от НК.

С Решение № 190/29.11.2018 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 64/26.02.2018 г., постановено по в.н.о.х.д. № 1252/2017 г. на САС.

Наложени наказания:

- Ж. П. – 1 година „лишаване от свобода“, отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен срок от 3 години; „глоба“ в размер на 1500 лева в полза на държавата и „лишаване от право да упражнява дейност като вещо лице – специалист по графически експертизи“ за срок от 3 години.

48. Наказателно дело № 617/2018 г., П н. о., чл. 220, ал. 1 от НК

Във ВКС е образувано наказателно дело № 617/2018 г. по жалби на подсъдимия Д. К. и двама от защитниците му против решение № 84/26.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 60/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена присъда № 110/21.11.2016 г. по н.о.х.д. № 1910/2016 г. на Окръжен съд – Пловдив.

С присъдата подсъдимият – бивш кмет на Община Куклен, Област Пловдив, е признат за виновен и осъден по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 220, ал. 1 от НК (съзнателно сключване на

неизгодна сделка от длъжностно лице, от която е произлязла значителна вреда за общината).

В касационните жалби са развити доводи за допуснати от въззивния съд съществени процесуални нарушения и нарушение на закона, като направеното искане е за отмяна на обжалваното решение и оправдаването на подсъдимия.

С Решение № 179/07.12.2018 г. ВКС реши: Отменя изцяло решение № 84 от 26.03.2018 г., постановено по в.н.о.х.д. № 60/2018 г. по описа на Пловдивския апелативен съд. Оправдава Д. С. по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 220, ал. 1 вр. чл. 2, ал. 2 от НК. Решението не подлежи на обжалване.

49. Наказателно дело № 380/2018 г., II н. о., чл. 255, ал. 3 от НК

Делото е образувано по касационен протест на Апелативна прокуратура – Велико Търново и касационна жалба на подсъдимите Т. Х., К. Х. и Е. Х. срещу присъда от 06.11.2017 г. на Апелативен съд – Велико Търново. С нея е отменена частично присъдата по н.о.х.д. № 37/2016 г. на Окръжен съд – Габрово, като подсъдимият Т. Х. е признат за невиновен по част от обвиненията срещу него, отменено е определеното общо наказание от 3 години „лишаване от свобода“. Съдът изменя присъдата, като намалява изпитателния срок от 5 на 3 години по отношение на наложеното на Т. Х. наказание в размер на 1 година „лишаване от свобода“. В останалата част присъдата е потвърдена.

Касационният протест е насочен срещу присъдата в оправдателната ѝ част, като са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

В жалбата са посочени касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК и е насочена изцяло към постановения съдебен акт.

С първоинстанционната присъда подсъдимият Т. Х. е признат за виновен по три от четирите обвинения по чл. 255 от НК за това, че: от септември 2010 г. до декември 2013 г. включително, в Габрово, като управител на ДКЦ „Акта Медика“ ЕООД – Севлиево, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащането на данъчни задължения в особено големи размери – общо 107 872,24 лева, като не подал декларация съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДДС по данъчни периоди и е осъществил счетоводство в нарушение на изискванията на счетоводното законодателство; от началото на юни 2010 г. до юли 2013 г., в Габрово, като собственик на ЕТ „Акта – Тодор Хинов“, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащането на данъчни задължения в особено големи размери – общо сумата от 24 029,11 лева, като затаил истина в подадени декларации пред ТД НАП офис Габрово, като не отразил в тях облагаеми доставки на „Пфайзер Люксембург САРЛ – клон България“, „Пиерел Рисърч България“ ЕООД и „Джонсън & Джонсън България“ ЕООД за съответни данъчни периоди и на конкретна стойност, подробно посочени в обстоятелствената част на обвинителния акт; от 28.04.2011 до 24.04.2013 г. в Габрово, при условията на продължавано престъпление, избегнал установяване и плащане на данъчни задължения в големи размери. С присъдата подсъдимият Т. Х. е оправдан по обвинението за това, че през периода от февруари до август 2012 г. е укрил данъчни задължения в общ размер от 55 045,96 лева. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е определено общо наказание в размер на 3 години „лишаване от свобода“, отложено с 5 години изпитателен срок, както и глоба в размер на 1000 лв. в полза на държавата.

С първоинстанционната присъда за виновна по чл. 201 и чл. 202 от НК е призната подсъдимата К. Х. за това, че: на 22.08.2011 г. в Севлиево, като длъжностно лице – член на Съвета на директорите на „Акта Медика“ АД – Севлиево, акционерно дружество 100% собственик на ДКЦ „Акта Медика“ ЕООД – Севлиево, присвоила чужди пари – общо 77 000 лева, собственост на дружеството, връчени в това ъ качество, като изтеглила от банковата сметка на ДКЦ суми в размер на 44 000 лева и в размер на 33 000 лева от банковата сметка на дружеството и с вносна бележка на същата дата ги внесла в личната си банкова сметка; от 28.03.2013 г. до 07.05.2013 г. в Севлиево, като длъжностно лице – член на Съвета на директорите на „Акта Медика“ АД – Севлиево, при условията на продължавано престъпление, присвоила чужди пари – общо сумата от 13 000 лева, собственост на „Акта Медика“ АД, връчени в това ъ качество и поверени ъ да ги управлява. Подсъдимата К. Х. е призната за виновна и за извършено престъпление по чл. 313, ал. 2 във вр. с ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК. Определено ъ е общо наказание в размер на 3 години „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 5 години, както и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с управление или отчитане на парични и материални ценности“ за срок от 3 години.

Третата подсъдима Е. Х. е призната за виновна по чл. 201 и чл. 313 от НК за това, че: от 02.10.2013 г. до 30.10.2013 г. в Севлиево, като длъжностно лице – ръководител на звено за изследване и развитие клинични проучвания в ДКЦ „Акта Медика“, при условията на продължавано престъпление, присвоила чужди пари – общо сумата от 10 000 лв., собственост на ДКЦ, връчени ъ в това ъ качество и поверени ъ да ги управлява; от 25.04.2012 г. до 05.03.2013 г. в Габрово, при условията на продължавано престъпление, с цел да избегне заплащане на дължими данъци общо в размер на 2185 лева, затаила истина в писмена декларация. На подсъдимата е определено общо наказание в размер на 1 година „лишаване от свобода“ с 3 години изпитателен срок.

С Решение № 116/13.12.2018 г. ВКС реши: Изменява въззивна присъда № 353/06.11.2017 г. на Великотърновския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 107/2017 г., като преквалифицира деянията на подсъдимите К. Х. и Е. Х. по чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК за присвояване на суми в размер на 13 000 лв., собственост на „Акта Медика“ АД – гр. Севлиево (за К. Х.) и в размер на 10 000 лв., собственост на ДКЦ „Акта Медика“ ЕООД – гр. Севлиево (за Е. Х.) в такива по чл. 206, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като оправдава всяка една от тях по първоначалното повдигнатото им по-тежко обвинение по чл. 201 от НК. Преквалифицира деянието на подсъдимата К. Х. по чл. 202, ал. 2, т. 1 от НК за присвояване на сума в големи размери – 77 000 лв. собственост на ДКЦ „Акта Медика“ ЕООД – гр. Севлиево в такова по чл. 206, ал. 3 вр. ал. 1 от НК, като я оправдава по повдигнатото ъ по-тежко обвинение по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 от НК. Остава в сила въззивната присъда в останалата ъ част. Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Наложени наказания:

- Т. Х. – 1 година „лишаване от свобода“, отложено с 3 години изпитателен срок, както и „глоба“ в размер на 1000 лв.

- К. Х. – 3 години „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 5 години, както и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с управление или отчитане на парични и материални ценности“ за срок от 3 години.

- Е. Х. – 1 година „лишаване от свобода“ с 3 години изпитателен срок.

50. Наказателно дело № 1128/2018 г., II н. о., чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 3 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия В. Г. против решение № 316/31.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 728/2018 г. на Софийския апелативен съд. С него е изменена присъда от 28.03.2018 г. по н.о.х.д. № 20/2018 г. на Окръжен съд – София, с която подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 3 от НК (подкуп на длъжностно лице). Въззивният съд е намалил наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 4 месеца на 1 година, като е наложил и кумулативно наказание „глоба“ в размер на 300 лв.

С жалбата са развити доводи за допуснати от САС нарушения на закона и явна несправедливост, като е направено алтернативно искане за отмяна на постановеното решение и прилагане на чл. 9, ал. 2 от НК или за намаляване на наложеното на подсъдимия наказание.

С решение № 276 от 14.12.2018 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 316/31.07.2018 г., постановено от АС – София, НО, 7 състав, по в.н.д. № 728/2018 г. по описа на същия съд и състав. Решението е окончателно.

Наложени наказания:

- В. Г. – „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и „глоба“ в размер на 300 лв.

51. Наказателно дело № 1084/2018 г., I н. о., чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26 от НК

Делото е образувано по касационен протест срещу въззивна присъда № 13 от 05.10.2018 г. на Апелативен съд – Варна, с която е отменена първоинстанционната присъда на Окръжен съд – Силистра в частта, с която подсъдимият С. А. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 219, ал. 1 от НК (безстопанственост) и вместо това подсъдимият е оправдан изцяло по повдигнатото му обвинение. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.

В протеста и допълнението към него са релевиращи касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на Апелативен съд – Варна.

С присъдата по н.о.х.д. № 333/2016 г. на Окръжен съд – Силистра подсъдимият С. А. е признат за виновен за това, че в периода 01.12.2008 г. – 28.03.2011 г. в гр. Дулово, обл. Силистра, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б. „б“ от НК – председател на РПК „Наркооп“ – гр. Дулово, не е положил достатъчно грижи за ръководеното, управлението, стопанисването и запазването на повереното му имущество, както и възложената му работа, като не изпълнил служебните си задължения по чл. 26, ал. 2, т. т. 3 и 4 и ал. 3 от ЗК и чл. 35, ал. 1, т. т. 3 и 4 и ал. 2 от Устава на РПК „Наркооп“ – гр. Дулово, като от това са последвали значителни щети за РПК „Наркооп“ в размер на 15 472,55 лв. – престъпление по чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26 от НК. На подсъдимия е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години с 5 години изпитателен срок и глоба в размер на 2500 лв.

С първоинстанционната присъда подсъдимият С. А. е оправдан за това, че на 13.05.2009 г. в гр. Дулово, като извършител, в качеството си на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т.1, б. „б“ от НК – председател на РПК „Наркооп“ – гр. Дулово, в съучастие с Х.Ф.Ч. – управител на „Интер-Трейд“ ЕООД, в качеството му на помагач, присвоил чужди пари – 88 018,89 лв., собственост на РПК „Наркооп“, поверени му да ги пази и управлява, която сума е в големи размери, като за улесняване на присвояването е извършил престъпление по чл. 311 от НК, съставил официални документи – пет броя протоколи за установяване извършването и заплащането на СМР от 13.05.2009 г. за обект „Ресторант и офиси“, собственост на РПК „Наркооп“, на стойност 191 066,32 лв. при реално извършени СМР за сумата от 103 047,43 лв., с цел да бъдат използвани тези документи като доказателство за тия обстоятелства – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 и чл. 20, ал. 2 от НК (длъжностно присвояване, като за улесняването му е извършено и друго престъпление – лъжливо документиране).

С решение № 265 от 27.12.2018 г. ВКС реши: Остава в сила нова присъда № 13 от 05.10.2018 г., постановена по в.н.о.х.д. № 154/2018 г. на Апелативен съд – Варна.

52. Наказателно дело № 856/2018 г., I н. о., чл. 201, чл. 310 и чл. 211 от НК

Във Върховния касационен съд е постъпила касационна жалба от А. В. срещу решение № 115 от 19.04.2018 г. по в.н.о.х.д. № 109/2017 г. на Апелативен съд – Пловдив.

С присъда № 1 от 13.01.2017 г. по н.о.х.д. № 426/2016 г. на Окръжен съд – Хасково А. В. е призната за виновна, че като длъжностно лице – „касиер“ в Регионално управление „Български пощи“ ЕАД – Пловдив, областна пощенска станция – Хасково: е присвоила чужди пари – сумата от 7 364,96 лева, собственост на „Български пощи“ ЕАД, поверени ѝ да ги пази и управлява, поради което и на основание чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от две години; е присвоила чужди пари – сумата от 191 781,85 лв., собственост на „Юробанк България“ АД – София, поверени ѝ да ги пази и управлява, като не отчитала суми в системата на банката, теглила суми и закривала спестовни влогове и срочни депозити, като длъжностното присвояване е в големи размери, поради което и на основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 вр. ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от 6 години и „лишаване от правото да заема държавна или обществена дейност, свързана с ръководство, контрол и стопанисване на публично имущество“ за срок от 10 години, както и от „правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ за срок от 10 години; е съставила неистински частни документи (нареждане – разписки, вносни бележки и договори за срочни депозити) и ги употребила във връзка с банкови операции – внесени и изплатени суми по спестовни влогове, откриване и закриване на срочни депозити, поради което и на основание чл. 310, ал. 1 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 8 месеца; е възбудила и поддържала заблуждение у няколко лица, като общата вреда е на стойност 38 580 лева, като причинената вреда е в особено големи размери, представляваща особено тежък случай, поради което и на основание чл. 211, предл. първо вр. чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл.

209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и чл. 58а и чл. 54 от НК е осъдена на „лишаване от свобода“ за срок от 4 години и 8 месеца.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено на А. В. едно общо наказание, явяващо се най-тежкото измежду наложените ѝ, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 6 години, към което присъединява наказанията „лишаване от правото да заема държавна или обществена дейност, свързана с ръководство, контрол и стопанисване на публично имущество“ за срок от 10 години, както и „лишаване от правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ за срок от 10 години.

С решение № 115/19.04.2018 г. по в.н.о.х.д. № 109/2017 г. на Апелативен съд – Пловдив е намален размерът на наложеното наказание за извършеното престъпление по чл. 211, пр. първо вр. чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК от 4 години и 8 месеца „лишаване от свобода“ на 4 години „лишаване от свобода“, както е намален и размерът на наложените за извършеното престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК наказание по чл. 37, ал. 1, т. 6 НК, а именно – „лишаване от правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ от 10 години на 9 години. В останалата част присъдата на Окръжен съд – Хасково е потвърдена.

В касационната жалба се излагат доводи за явна несправедливост на наложените наказания и нарушение на материалния закон и се иска намаляване размера на наложените наказания, както и прилагане на института на условното осъждане по чл. 66 НК.

С решение № 255 от 28.12.2018 г. ВКС реши: Остава в сила решение № 115/ 19.04.2018 г., постановено от Пловдивския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 109/2017 г.

Наложени наказания:

- А. В. – „лишаване от свобода“ за срок от 6 години, към което са присъединени наказанията „лишаване от правото да заема държавна или обществена дейност, свързана с ръководство, контрол и стопанисване на публично имущество“ за срок от 10 години, както и „лишаване от правото да упражнява професия или дейност, свързана с пазене, управление, контрол и отчитане на чуждо имущество“ за срок от 9 години.